

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรมด้วยการใช้
สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ รายวิชางานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในงาน
แม่บ้านโรงแรม ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม
วิทยาลัยเทคนิคพัทยา

โดย
อุมพร แม่นมั่น

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568
แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคพัทยา
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้าน โรงแรมด้วยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ รายวิชางานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในงานแม่บ้านโรงแรมของ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคพัทยา
ผู้วิจัย	อุมพร แม่นมั่น
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.สุมิตรรา ยาประดิษฐ์
ปริญญา	ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครูคณะศึกษาศาสตร์และศิลป ศาสตร์
สถาบัน	สถาบันสารสนเทศเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรมด้วยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ รายวิชารายวิชางานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในงานแม่บ้านโรงแรมของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรมวิทยาลัยเทคนิคพัทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะทางสำหรับงานแม่บ้านโรงแรม โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองควบคู่กับการใช้บัตรคำ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษา นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับสูง โดยเฉพาะด้านประโยชน์ที่ได้รับ (ค่าเฉลี่ย 4.6) ขณะที่ด้านกระบวนการเรียนการสอนได้คะแนนต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.2) แต่ยังคงอยู่ในระดับสูง ความคิดเห็นของนักเรียนมีความสอดคล้องกัน (ค่า SD 0.45 - 0.60) สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่าวิธีการเรียนรู้นี้มีประสิทธิภาพ การวิจัยชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองช่วยให้นักเรียนฝึกการสื่อสารในบริบทที่สอดคล้องกับการทำงานจริง ขณะที่บัตรคำช่วยเพิ่มคลังคำศัพท์และการจดจำ ทั้งนี้ ควรพัฒนาต่อยอดโดยเพิ่มสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น สื่อดิจิทัลหรือแอปพลิเคชันช่วยเรียนภาษา

Abstract

This research aimed to develop English for Specific Purposes skills for hotel housekeeping through learning management using simulation situations combined with word cards. The research findings revealed that students' learning achievement significantly improved after the instruction, demonstrating the effectiveness of the tools used in language skill development. Students showed high satisfaction levels, particularly in terms of benefits received (mean score 4.6), while the teaching and learning process aspect received the lowest score (mean score 4.2) but remained at a high level. Student opinions were consistent (SD values 0.45 - 0.60), reflecting that most students agreed that this learning method was effective. The research indicates that learning management through simulation situations helps students practice communication in contexts that align with actual work situations, while word cards help increase vocabulary building and retention. Furthermore, continued development should include the addition of modern learning media, such as digital media or language learning applications.

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหลายฝ่าย ข้าพเจ้าขอขอบคุณ ดร.สุमितตรา ยาประดิษฐ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ให้คำแนะนำอันทรงคุณค่าตลอดกระบวนการวิจัย รวมถึงคณะครูและผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคพิทยา ที่ให้โอกาสและสนับสนุนการดำเนินการวิจัย

ขอขอบพระคุณนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ทุกคนที่เข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ด้วยความตั้งใจและความร่วมมือของนักเรียนทำให้สามารถเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผลได้อย่างครบถ้วน นอกจากนี้ ขอขอบคุณผู้ปกครองที่ให้การสนับสนุนและอนุญาตให้นักเรียนมีส่วนร่วมในงานวิจัยสุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณครอบครัวและเพื่อนร่วมงานที่ให้กำลังใจและสนับสนุนอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นแรงผลักดันสำคัญให้การศึกษาครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาวอุมาพร แม่นมั่น

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมุติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
ประโยชน์ของงานวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการให้บริการในงานแม่บ้านโรงแรม	6
เรื่อง ภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม	
แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	13
การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง	15
บัตรคำศัพท์	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
แบบแผนการวิจัย	33
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
เครื่องมือการวิจัย	34
การรวบรวมข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	37
เกณฑ์การแปลความหมาย	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	41
ภาคผนวก	42
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบCIPPA MODEL	43
ภาคผนวก ข ข้อสอบปรนัยเรื่องการแต่งกลอนสุภาพ	47

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรมถือเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทย โดยในปี 2566 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าประเทศไทยกว่า 28 ล้านคน สร้างรายได้กว่า 1.2 ล้านล้านบาท (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2566) ส่งผลให้ธุรกิจโรงแรมมีการขยายตัวและมีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรที่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ จากการสำรวจของกรมการท่องเที่ยวพบว่า ร้อยละ 82 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (กรมการท่องเที่ยว, 2566)

แผนกแม่บ้านโรงแรมเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญในการให้บริการและดูแลความสะอาดของห้องพัก พื้นที่ส่วนกลาง ตลอดจนการให้บริการต่างๆ แก่ผู้เข้าพัก พนักงานแผนกแม่บ้านต้องมีการติดต่อสื่อสารกับแขกโดยตรงในหลายสถานการณ์ เช่น การพักทนาย การสอบถามความต้องการ การให้ข้อมูล และการแก้ไขปัญหาต่างๆ จากการศึกษาของสมาคมโรงแรมไทย (2566) พบว่า พนักงานแผนกแม่บ้านมีการติดต่อสื่อสารกับแขกโดยตรงเฉลี่ย 15-20 ครั้งต่อวัน ดังนั้นทักษะภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงาน

อย่างไรก็ตาม จากผลการสำรวจทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนอาชีวศึกษาไทย พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย TOEIC ต่ำกว่า 400 คะแนน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2565) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่สถานประกอบการต้องการ สอดคล้องกับการศึกษาของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2565) ที่พบว่า ทักษะภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในทักษะที่ขาดแคลนมากที่สุดในอุตสาหกรรมบริการ โดยร้อยละ 75 ของสถานประกอบการระบุว่าทักษะภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณาจ้างพนักงาน และพนักงานที่มีทักษะภาษาอังกฤษดีมีโอกาสได้รับเงินเดือนสูงกว่าถึงร้อยละ 30-40

นอกจากนี้ การศึกษาของ Anderson และคณะ (2024) ยังพบว่า การเรียนรู้ภาษาผ่านสถานการณ์จำลองช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เนื่องจากผู้เรียนต้องประยุกต์ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ วงศ์ประเสริฐ (2565) ที่พบว่า การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรมช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 45.8

การใช้บัตรคำเป็นอีกหนึ่งเทคนิคที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาคำศัพท์ โดย Martinez (2023) พบว่า การใช้บัตรคำร่วมกับกิจกรรมเชิงโต้ตอบช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นถึงร้อยละ 68 และสามารถนำไปใช้ในบริบทจริงได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้คำศัพท์ของ Nation (2024) ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านการใช้งานจริงและการทบทวนอย่างเป็นระบบ

การใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับบัตรคำเป็นวิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะภาษา Brown และ Lee (2023) ได้ศึกษาพบว่า การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่ใกล้เคียงกับการทำงานจริง เพิ่มความมั่นใจในการสื่อสาร และสร้างแรงจูงใจในการเรียน สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ของ Richards และ Rodgers (2024) ที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ การใช้บัตรคำยังช่วยในการจดจำคำศัพท์และการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Thompson, 2023)

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะทางยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยรายงานของธนาคารโลก (World Bank, 2024) ระบุว่า แรงงานที่มีทักษะภาษาอังกฤษในระดับดีมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าแรงงานทั่วไปร้อยละ 25-35 และมีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพมากกว่า นอกจากนี้ การศึกษาของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2566) ยังพบว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรมมีแนวโน้มการจ้างงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะตำแหน่งงานที่ต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษ

จากการจัดการเรียนการสอนรายวิชางานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในงานแม่บ้าน โรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคพญา พบ ปัญหาสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) ผู้เรียนจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะทางได้ไม่ดี เช่น คำที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ทำความสะอาด และคำที่ใช้ในงานบริการ 2) ขาดความมั่นใจในการออกเสียง ทำให้ไม่กล้าพูดเมื่อเจอสถานการณ์จริง 3) ไม่สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในบริบทจริงได้อย่างคล่องแคล่ว แม้จะท่องจำคำศัพท์ได้ แต่ไม่สามารถนำไปใช้ในประโยคหรือสถานการณ์จำลองได้ และ 4) ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้คำศัพท์ เนื่องจากมองว่าการจำคำศัพท์เป็นเรื่องน่าเบื่อ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรมโดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับบัตรคำ จึงเป็นแนวทางที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทการเรียนรู้ในปัจจุบัน ซึ่งนอกจากจะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว ยังเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการบริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรมของประเทศไทยในระยะยาว

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม โดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สูงขึ้น โดยผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการ

เรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะทางสำหรับงานแม่บ้านโรงแรม และเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพอื่นๆ ต่อไป

คำถามการวิจัย

การใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนและหลังเรียน ภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม ด้วยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนโดยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม ด้วยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำอยู่ในระดับ มาก

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคพัทยา จำนวน 58 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม ห้อง 2/2 จำนวน 29 คน โดยการสุ่มแบบอย่างง่าย (จับฉลาก)

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม ด้วยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำอยู่ในระดับ มาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) ผลลัพธ์หรือระดับความสำเร็จของผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดได้จากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน หรือการประเมินผลด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในงานแม่บ้านโรงแรม
2. ภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม (English for Housekeeping Services) คำศัพท์ วลี และประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานแม่บ้านโรงแรม เช่น การทำความสะอาดห้องพัก การให้บริการแขก และการสื่อสารกับพนักงานแผนกอื่น ๆ
3. สถานการณ์จำลอง (Simulation) เทคนิคการสอนที่สร้างสถานการณ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในงานแม่บ้านโรงแรม เพื่อให้นักเรียนฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่สมจริง เช่น การสนทนากับแขกที่มาพัก หรือการตอบคำถามเกี่ยวกับบริการของโรงแรม
4. บัตรคำ (Flashcards) สื่อการสอนที่ใช้สำหรับช่วยจำคำศัพท์หรือวลีภาษาอังกฤษ โดยอาจเป็นบัตรที่มีคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความหมาย หรือเป็นบัตรที่มีภาพประกอบเพื่อช่วยเสริมความเข้าใจ
5. การให้บริการในงานแม่บ้านโรงแรม (Housekeeping Services) กระบวนการทำงานของแผนกแม่บ้านในโรงแรม ซึ่งรวมถึงการทำความสะอาดห้องพัก การจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวก การดูแลพื้นที่ส่วนกลาง และการให้บริการตามคำขอของแขก
6. การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ (Active Learning) รูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมจริง มากกว่าการเรียนรู้แบบท่องจำ เช่น การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลองหรือการใช้บัตรคำเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
7. การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) การวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนก่อนเข้ารับการเรียนการสอน โดยใช้แบบทดสอบเพื่อประเมินระดับความรู้เบื้องต้นของผู้เรียนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม
8. การทดสอบหลังเรียน (Post-test) การวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหลังจากได้รับการเรียนการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับบัตรคำ เพื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบก่อนเรียน
9. การสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการให้บริการ (English Communication for Service) ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการให้บริการที่เหมาะสมกับงานด้านโรงแรม โดยเน้นการใช้คำศัพท์ ประโยค และมารยาทที่ถูกต้องในการสื่อสารกับแขก

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้าน โรงแรมด้วยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ รายวิชางานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะ ในงานแม่บ้านโรงแรม ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคพัทยา

ผู้วิจัยได้ศึกษาดำรง เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการให้บริการในงานแม่บ้านโรงแรม เรื่อง ภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

4. บัตรคำศัพท์

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชางานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในงานแม่บ้าน เรื่อง ภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

รหัสวิชา 20701-2011 รายวิชา งานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในงานแม่บ้านโรงแรม ปีการศึกษา 2568 เรื่อง อุปกรณ์ทำความสะอาด: พื้นที่สาธารณะ, เพอร์นิเจอร์, และพื้นผิว ภาควิชาที่ 1 เวลา 4 ชั่วโมง ผู้สอน นางสาวอุมาพร แม่นมั่น

1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด/ ผลการเรียนรู้ (รายวิชาพื้นฐานมีทั้งมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด รายวิชาเพิ่มเติมมีผลการเรียนรู้)

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ในการทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะ และสามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมกับพื้นผิวต่าง ๆ ทั้งในด้านความปลอดภัยและประสิทธิภาพ

1.2 ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

1.2.1 อธิบายลักษณะและหน้าที่ของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ใช้ในการทำความสะอาดได้

1.2.2 จำแนกอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับพื้นผิวต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

1.2.3 ปฏิบัติงานทำความสะอาดได้อย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับหลักสุขาภิบาล

2. สารการเรียนรู้

2.1 ประเภทของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในงานแม่บ้านโรงแรม เช่น ไม้ม็อบ ผ้าไมโครไฟเบอร์ เครื่องดูดฝุ่น เครื่องพ่นน้ำยา

2.2 คุณสมบัติของอุปกรณ์แต่ละประเภท และความเหมาะสมกับพื้นผิว เช่น พื้นไม้ พื้นหินอ่อน เครื่องเบาะที่หุ้มผ้า เครื่องเรือนหุ้มหนังสัตว์ ผ้าเพดาน พื้นชุ่มน้ำ

2.3 แนวปฏิบัติในการทำความสะอาดตามหลักสุขาภิบาล

2.4 คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้อง

3. สารสำคัญ / ความคิดรวบยอด

การเลือกใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับประเภทของพื้นผิวต่าง ๆ มีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการทำความสะอาด ความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน และภาพลักษณ์ของสถานประกอบการ จึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่ถูกต้อง

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (เฉพาะที่เกิดในแผนการจัดการเรียนรู้)

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร

4.2 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา

4.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

4.4 ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน (เฉพาะที่เกิดในแผนการจัดการเรียนรู้)

5.1 มีวินัย: มีวินัยในการปฏิบัติงาน

5.2 ใฝ่เรียนรู้: ใฝ่รู้ใฝ่เรียนและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

5.3 มีจิตสำนึกด้านความปลอดภัย: ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยและตามหลักสุขาภิบาล

5.4 มีความรับผิดชอบ: มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่

6. จุดประสงค์การเรียนรู้

6.1 ผู้เรียนอธิบายลักษณะและประเภทของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการทำความสะอาดได้อย่างถูกต้อง

6.2 ผู้เรียนจำแนกประเภทของอุปกรณ์ให้สอดคล้องกับพื้นผิวที่ต้องทำความสะอาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.3 ผู้เรียนใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์และพื้นผิวในการสื่อสารเบื้องต้นได้

6.4 ผู้เรียนปฏิบัติงานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะและพื้นผิวต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัยและมีมาตรฐาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (จำนวนชั้นแล้วแต่ว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใด)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนเปิดภาพ ห้องน้ำบริเวณพื้นที่ส่วนกลางที่ยังไม่ได้ทำความสะอาด

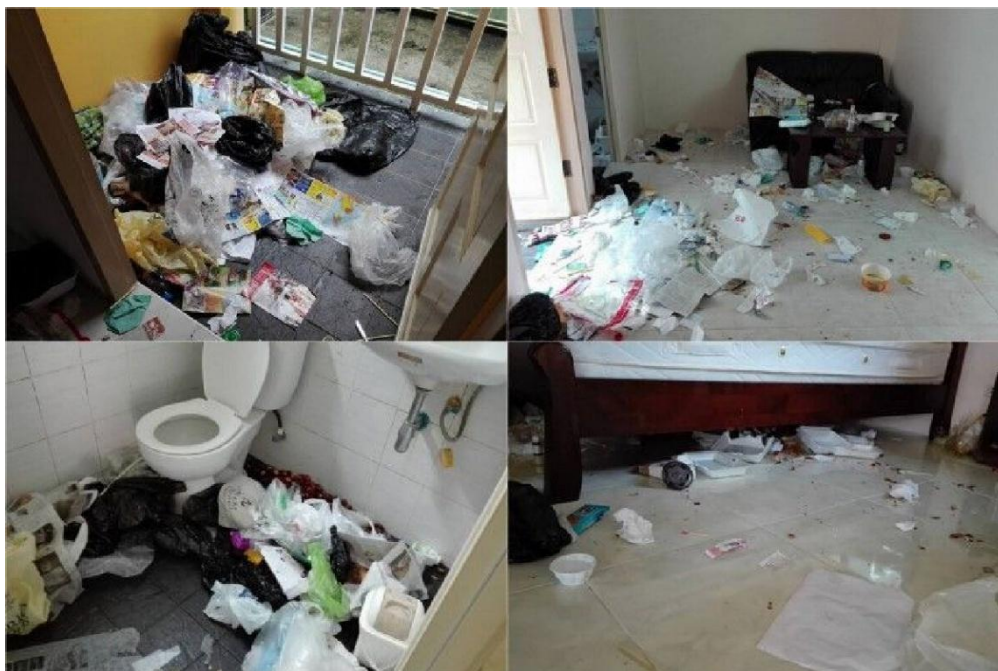
ให้ผู้สอนตั้งคำถาม โดยใช้คำถามว่า “หากต้องการทำความสะอาดพื้นที่บริเวณที่เห็นในภาพนี้ต้องใช้อุปกรณ์ใดบ้าง และให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่าต้องใช้อุปกรณ์ใด

คำตอบ

แปรงขัดโถสุขภัณฑ์ (Toilet Brush)
 แปรงขัดพื้น (Floor Brush)
 ฟองน้ำ/สก็อตช์ไบรต์ (Sponge / Scouring Pad)
 ไม้ถูพื้น (Mop)
 ที่ปั๊มส้วม (Plunger)
 ถังน้ำและขันตักน้ำ
 ถูมืออย่าง
 แวนตานิรภัย / หน้ากากอนามัย
 น้ำยาล้างห้องน้ำ
 สายยางฉีดน้ำ

2. ขั้นสอน

2.1 ผู้สอนเปิดภาพ <https://www.posttoday.com/politics/553604> ให้นักเรียนดูและตั้งคำถามว่านักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นภาพนี้

คำตอบ

จะเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจและผิดหวังอย่างยิ่งต่อมาตรฐานการให้บริการของโรงแรม เนื่องจากสภาพความสกปรกและการจัดการด้านสุขอนามัยที่ไม่เหมาะสม ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความรู้สึกปลอดภัย ความเชื่อมั่น และคุณภาพประสบการณ์การเข้าพัก อีกทั้งอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ จึงถือว่าการละเมิดหลักการจัดการที่พึงอาศัยตามมาตรฐานอุตสาหกรรมบริการ”

และกล่าวถึงความสำคัญของการทำความสะอาด ในแต่ละด้านต่อไปนี้

1. ด้านสุขอนามัย (Hygiene) ช่วยในการลดการสะสมของเชื้อโรค ป้องกันการแพร่กระจายของโรคติดต่อ และรักษาสุขภาพร่างกายของผู้ใช้พื้นที่
2. ด้านความปลอดภัย (Safety) –ช่วยลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ เช่น พื้นลื่นจากคราบน้ำ คราบน้ำมัน หรือเศษวัสดุ
3. ด้านความสวยงามและภาพลักษณ์ (Aesthetics & Image) ทำให้สถานที่ดูน่าใช้ ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรหรือสถานประกอบการ
4. ด้านการบำรุงรักษา (Maintenance) ช่วยยืดอายุการใช้งานของวัสดุ อุปกรณ์ และโครงสร้างพื้นผิวต่างๆ

2.2 ให้ผู้สอนตั้งคำถาม โดยใช้คำถามว่า “หากไม่ทำความสะอาดหรือบริเวณพื้นที่สาธารณะของโรงแรมไม่สะอาดตามมาตรฐานของโรงแรม” จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งใดขึ้น

คำตอบ

1. ด้านสุขภาพ ทำให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อโรคและแมลงพาหะ เช่น ยุง หนู แมลงสาบ ซึ่งอาจนำโรค เช่น อหิวาตกโรค ไข้เลือดออก หรือโรคทางเดินอาหาร
2. ด้านความปลอดภัย อาจเกิด คราบน้ำ คราบสบู่ หรือสิ่งกีดขวางอาจทำให้เกิดการลื่นล้มบาดเจ็บ

3. ด้านสิ่งแวดล้อม การสะสมของสิ่งสกปรกก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นและการปนเปื้อนในน้ำหรืออากาศ
4. ด้านภาพลักษณ์ หากพื้นที่สกปรกทำให้ผู้มาใช้บริการหรือผู้พักอาศัยเกิดความไม่พึงพอใจ สูญเสียความเชื่อมั่นในสถานที่หรือองค์กรจะทำให้รายได้ลดลงในอนาคต

2.3 ผู้สอนนำเข้าสู่เรื่อง อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะและการใช้งานของอุปกรณ์ โดยการใช้วิดีโอในการเรียนรู้

<https://www.youtube.com/watch?v=brO4NnLZ3yE&t=39s>

2.4 ผู้สอน สุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบฝึกหัดจับคู่ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความหมายภาษาไทย

คำตอบ	คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Column A)	ความหมายภาษาไทย (Column B)
e	1. Vacuum cleaner	a. พื้นเปียก
g	2. Mop	b. อุปกรณ์ทำความสะอาด
i	3. Dustpan	c. เครื่องเบาะ (โซฟา เก้าอี้บุผ้า/หนัง)
f	4. Broom	d. พื้นผิวกระจก
h	5. Scrub Brush	e. เครื่องดูดฝุ่น
d	6. Glass surface	f. ไม้กวาด
c	7. Upholstery	g. ผ้ามือเบาะพื้น
j	8. Ceiling	h. แปรงขัดพื้น
a	9. Wet floor	i. ที่โยยผง
b	10. Cleaning tools	j. ฝ้าเพดาน

3. ขั้นสรุปผล

3.1 ผู้สอนถามนักเรียน ความสำคัญของการทำความสะอาด มีกี่ด้าน

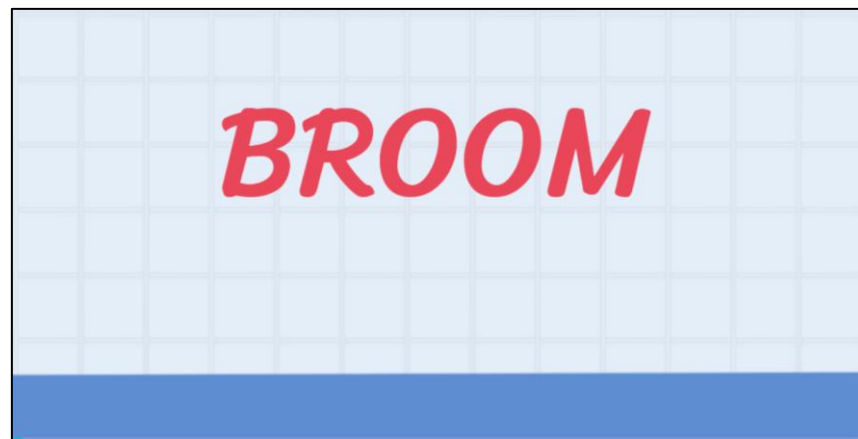
คำตอบ

1. ด้านสุขอนามัย (Hygiene) ช่วยในการลดการสะสมของเชื้อโรค ป้องกันการแพร่กระจายของโรคติดต่อ และรักษาสุขภาพร่างกายของผู้ใช้พื้นที่
2. ด้านความปลอดภัย (Safety) - ช่วยลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ เช่น พื้นลื่นจากคราบน้ำ คราบน้ำมัน หรือเศษวัสดุ
3. ด้านความสวยงามและภาพลักษณ์ (Aesthetics & Image) ทำให้สถานที่ดูน่าใช้ ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรหรือสถานประกอบการ
4. ด้านการบำรุงรักษา (Maintenance) ช่วยยืดอายุการใช้งานของวัสดุ อุปกรณ์ และโครงสร้างพื้นผิวต่างๆ

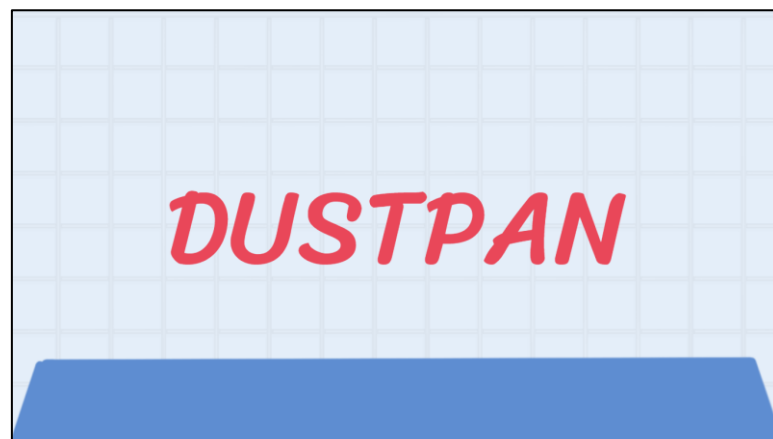
3.2 ผู้สอนถามนักเรียน หากไม่ทำความสะอาดจะมีผลกระทบอย่างไร

คำตอบ

1. ด้านสุขภาพ ทำให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อโรคและแมลงพาหะ เช่น ยุง หนู แมลงสาบ ซึ่งอาจนำโรค เช่น อหิวาตกโรค ไข้เลือดออก หรือโรคทางเดินอาหาร
 2. ด้านความปลอดภัย อาจเกิด คราบน้ำ คราบสบู่ หรือสิ่งกีดขวางอาจทำให้เกิดการลื่นล้มบาดเจ็บ
 3. ด้านสิ่งแวดล้อม การสะสมของสิ่งสกปรกก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นและการปนเปื้อนในน้ำหรืออากาศ
 4. ด้านภาพลักษณ์ หากพื้นที่สกปรกทำให้ผู้มาใช้บริการหรือผู้พักอาศัยเกิดความไม่พึงพอใจ สูญเสียความเชื่อมั่นในสถานที่หรือองค์กรจะทำให้รายได้ลดลงในอนาคต
- 3.3 ผู้สอนเปิดภาพคำศัพท์ แล้วตั้งคำถามว่าความหมายคืออุปกรณ์สิ่งใด

คำตอบ ไม้กวาด

คำตอบ ที่โกยผง

คำตอบ เครื่องดูดฝุ่น

8. สื่อการเรียนรู้ / อุปกรณ์/ แหล่งเรียนรู้

8.1 สื่อการเรียนรู้

- 1) สื่อ PowerPoint
- 2) วิดีโอแสดงการใช้เครื่องมือทำความสะอาด
- 3) ใบงานการจับคู่ภาพกับคำศัพท์

8.2 อุปกรณ์

- 1) ชุดอุปกรณ์ทำความสะอาดพื้นผิวต่าง ๆ (Mop, Vacuum, Squeegee, Ladder ฯลฯ)
- 2) ชุดพื้นผิวจำลอง เช่น ผนัง ผ้า กระดาษ

8.3 แหล่งเรียนรู้

- 1) ห้องฝึกปฏิบัติงานแม่บ้าน
- 2) เว็บไซต์และเอกสารอ้างอิงด้านการทำความสะอาดเชิงวิชาชีพ

8. การวัดและประเมินผล

ลำดับ	รายการที่วัดและประเมินผล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
1.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอุปกรณ์	ทดสอบก่อน-หลังเรียน	แบบทดสอบปรนัย / อัตนัย	ผ่านร้อยละ 60
2.	ทักษะในการเลือกใช้อุปกรณ์	การสังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินการปฏิบัติ	ผ่านร้อยละ 60
3.	การใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	ทดสอบ	แบบฝึกหัด	ผ่านร้อยละ 60
4.	ทักษะในการปฏิบัติงานจริง	การฝึกปฏิบัติ	แบบประเมินรูบริก	ผ่านร้อยละ 60
5.	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	การสังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินตนเองและครูผู้สอน	ผ่านร้อยละ 60

หมายเหตุ เอกสารแนบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ อาจเป็นใบความรู้ ใบงาน/แบบฝึก แบบประเมินต่าง ๆ ที่ใช้

9. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

9.1 ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

9.2 ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

9.3 แนวทางแก้ไข

.....

.....

9.4 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....	ลงชื่อ.....	ลงชื่อ.....
(.....)	(.....)	(.....)
ครูผู้สอนประจำวิชา	หัวหน้าแผนกวิชา	รองฯ ฝ่ายวิชาการ

แบบประเมินคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อผู้ประเมิน/กลุ่มประเมิน.....

ชื่อกลุ่มรับการประเมิน.....

ประเมินผลครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ที่	คุณลักษณะ/พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับพฤติกรรม		คะแนนที่ได้
		ใช้ได้ (1 คะแนน)	ควรปรับปรุง (0 คะแนน)	
1.	การตรงต่อเวลา -เข้าเรียนตรงเวลา -ส่งงานตรงเวลาที่กำหนด -ทำงานกลุ่มเต็มเวลา			
2.	ความมีวินัย -ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ และข้อตกลงต่าง ๆ ของวิทยาลัย เช่น แต่งกายถูกต้องตามระเบียบและข้อบังคับ			
3	ความรับผิดชอบ -มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย -ผลงานมีความเรียบร้อย -ปฏิบัติงานด้วยความละเอียดถี่ถ้วน			
4	ความกระตือรือร้น -มีความตั้งใจในการทำงาน -มีความร่วมมือกับกลุ่มในการทำงาน -มีความคิดสร้างสรรค์ นำเสนอสิ่งใหม่ ๆ ต่อกลุ่มเสมอ -กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์			
5	การมีมนุษยสัมพันธ์ -พูดจาสุภาพ -รู้จักการพูดและการฟัง -มีความอ่อนน้อมถ่อมตน -ยิ้มแย้มแจ่มใส -มีสัมมาคารวะ			

หมายเหตุ : ข้อเสนอแนะให้ครูผู้สอนสามารถปรับรายการประเมินได้ตามความเหมาะสมกับผลงาน

แบบประเมินผลการเรียนรู้ก่อน/หลังเรียน (5 นาที)

คำสั่ง เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ความรู้ (Remembering)

ข้อ 1. เครื่องมือใดที่ใช้สำหรับดูดฝุ่นในบริเวณพื้นพรมได้ดีที่สุด

ก. Mop

ข. Broom

ค. Vacuum cleaner

ง. Squeegee

2. ความเข้าใจ (Understanding)

ข้อ 2. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการเลือกใช้อุปกรณ์ทำความสะอาด

ก. ใช้ mop กับพื้นกระเบื้องเพื่อประสิทธิภาพสูงสุด

ข. ใช้ squeegee สำหรับทำความสะอาดเบาะผ้า

ค. ใช้ vacuum cleaner บนพรมเพื่อดูดฝุ่น

ง. ใช้ broom บนพื้นเบาะหนัง

3. การประยุกต์ใช้ (Applying)

ข้อ 3. หากนักเรียนต้องทำความสะอาดผ้าเพดานในห้องโถง ควรใช้อุปกรณ์ใดประกอบ

ก. ผ้ามีอบและถังน้ำ

ข. บันไดและไม้ปัดฝุ่น

ค. เครื่องดูดฝุ่นและผ้าเปียก

ง. ไม้รีดน้ำและถุงมือ

ข้อ 4. เมื่อต้องทำความสะอาดเครื่องเบาะที่หุ้มด้วยผ้า ควรเลือกใช้อุปกรณ์ใด

ก. ไม้กวาดและน้ำยาล้างห้องน้ำ

ข. เครื่องดูดฝุ่นและหัวแปรงสำหรับเบาะ

ค. ถังขยะและไม้ถูพื้น

ง. น้ำเปล่าและผ้าไมโครไฟเบอร์

4. การวิเคราะห์ (Analyzing)

ข้อ 5. เหตุใดจึงไม่ควรใช้ไม้รีดน้ำ (Squeegee) บนพื้นไม้

ก. เพราะไม้รีดน้ำทำให้พื้นไม้สะอาดมาก

ข. เพราะน้ำจากไม้รีดน้ำอาจทำให้พื้นไม้เสียหาย

ค. เพราะไม้รีดน้ำสามารถขัดพื้นได้ดีกว่า

ง. เพราะไม้รีดน้ำสามารถใช้ได้เฉพาะกับพรม

ข้อ 6. ข้อใด “ไม่ใช่” ปัจจัยในการเลือกใช้อุปกรณ์ทำความสะอาด

ก. ชนิดของพื้นผิว

ข. งบประมาณของผู้ปฏิบัติ

ค. วัสดุของพื้นผิว

ง. ความสะดวกในการใช้งาน

5. การประเมินค่า (Evaluating)

ข้อ 7. หากพบว่าเครื่องเบาะหนังมีรอยต่างหลังใช้น้ำยาทำความสะอาดผิดประเภท ผู้ใช้ควรปฏิบัติอย่างไร

ก. แจ้งหัวหน้างานและหยุดใช้ทันที

ข. ล้างด้วยน้ำเปล่าซ้ำทันที

ค. ใช้น้ำยาตัวเดิมซ้ำเพื่อให้หมดคราบ

ง. ปลดปล่อยให้แห้งเองและไม่รายงาน

ข้อ 8. ข้อใดสะท้อนถึงการประเมินคุณภาพของงานทำความสะอาดได้ดีที่สุด

ก. ใช้เวลาน้อยที่สุด

ข. อุปกรณ์ดูใหม่และสะอาด

ค. พื้นที่สะอาด ไร้คราบ ปลอดภัย และไม่มีกลิ่น

ง. ปฏิบัติงานตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด

6. การสร้างสรรค์ (Creating)

ข้อ 9. หากต้องจัดทำแผนพับให้ความรู้เกี่ยวกับ “การเลือกใช้อุปกรณ์ทำความสะอาด” ควร มีหัวข้อใดบ้าง

ก. รายชื่อผู้ทำงาน

ข. ราคาขายอุปกรณ์แต่ละชนิด

ค. ประเภทพื้นผิวและอุปกรณ์ที่เหมาะสม

ง. ประวัติของผู้ผลิตอุปกรณ์

ข้อ 10. นักเรียนจะสามารถพัฒนาการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอุปกรณ์ทำความสะอาดได้ดีที่สุดโดยวิธีใด

ก. จดจำคำศัพท์จากครูเท่านั้น

ข. ท่องจำอย่างเดียวโดยไม่ฝึกพูด

ค. ฝึกใช้จริงในสถานการณ์สมมติและพูดประกอบ

ง. ใช้คำศัพท์เฉพาะในห้องสอบเท่านั้น

แบบประเมินทักษะในการเลือกใช้อุปกรณ์

ชื่อผู้เรียน..... ระดับชั้น ปวช.2

วันที่ประเมิน..... ผู้ประเมิน.....

ความสามารถในการเลือกใช้อุปกรณ์ทำความสะอาดให้เหมาะสมกับลักษณะของพื้นผิวต่าง ๆ

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมที่สังเกต	ระดับคะแนน (เลือก คะแนนเดียว)	คะแนนที่ได้
1. ความเข้าใจในประเภทของ พื้นผิว	ระบุได้อย่างถูกต้องว่าพื้นผิวใดเป็นหนัง ผ้า กระຈก พื้นเป้ยก ฯลฯ	☐ 4 ดีเยี่ยม ☐ 3 ดี ☐ 2 พอใช้ ☐ 1 ควรปรับปรุง	
2. การเลือกอุปกรณ์ให้เหมาะสม กับพื้นผิว	เลือกใช้เครื่องมือได้ถูกต้องเหมาะสม กับพื้นผิวแต่ละประเภท	☐ 4 ดีเยี่ยม ☐ 3 ดี ☐ 2 พอใช้ ☐ 1 ควรปรับปรุง	
3. การจัดเตรียมและจัดวาง อุปกรณ์ก่อนทำความสะอาด	จัดเตรียมและวางอุปกรณ์เป็นระเบียบ ใช้งานสะดวก ปลอดภัย	☐ 4 ดีเยี่ยม ☐ 3 ดี ☐ 2 พอใช้ ☐ 1 ควรปรับปรุง	
4. การปฏิบัติด้วยความปลอดภัย	ใช้อุปกรณ์อย่างปลอดภัย ไม่ก่อให้เกิด อันตรายต่อตนเอง/ผู้อื่น	☐ 4 ดีเยี่ยม ☐ 3 ดี ☐ 2 พอใช้ ☐ 1 ควรปรับปรุง	
5. ความคล่องแคล่วในการใช้ อุปกรณ์	ใช้อุปกรณ์ได้คล่องแคล่ว ประหยัดเวลา และมีประสิทธิภาพ	☐ 4 ดีเยี่ยม ☐ 3 ดี ☐ 2 พอใช้ ☐ 1 ควรปรับปรุง	

คะแนนรวม	ระดับผล
18 – 20	ดีเยี่ยม (Excellent)
15 – 17	ดี (Good)
11 – 14	พอใช้ (Fair)
ต่ำกว่า 11	ควรปรับปรุง (Needs Improvement)

ใบงานที่ 6 การใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง:

ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาอังกฤษในคอลัมน์ A กับความหมายภาษาไทยในคอลัมน์ B โดยเขียน “ตัวอักษร” ที่ตรงกับคำแปลในช่อง “คำตอบ”

คำตอบ	คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Column A)	ความหมายภาษาไทย (Column B)
e	1. Vacuum cleaner	a. พื้นเปียก
g	2. Mop	b. อุปกรณ์ทำความสะอาด
i	3. Dustpan	c. เครื่องเบาะ (โซฟา เก้าอี้บุผ้า/หนัง)
f	4. Broom	d. พื้นผิวกระจก
h	5. Scrub Brush	e. เครื่องดูดฝุ่น
d	6. Glass surface	f. ไม้กวาด
c	7. Upholstery	g. ผ้ามือเบาะพื้น
j	8. Ceiling	h. แปรงขัดพื้น
a	9. Wet floor	i. ที่โกยผง
b	10. Cleaning tools	j. ฝ้าเพดาน

เครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment Tools)

แบบประเมินผลรวม (รวมทั้งการเขียนและการพูด)

ตัวชี้วัด (Criteria)	เกณฑ์การประเมิน (Rating Scale)	คะแนนเต็ม (Score)
1. ความถูกต้องในการจับคู่คำศัพท์	จับคู่ถูกต้อง ข้อละ 1 คะแนน	10

แบบประเมินทักษะ การทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในโรงแรม

วัตถุประสงค์:

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะ เช่น โถงลิโอบบี้ บันได ลิฟต์ ห้องน้ำสาธารณะ และพื้นที่ส่วนกลาง ได้อย่างถูกต้อง มีความปลอดภัย ใช้อุปกรณ์ได้เหมาะสม และปฏิบัติตามมาตรฐานงานแม่บ้าน

คำสั่งชี้แจง

- ศึกษาและระบุพื้นที่ที่ต้องทำความสะอาด
 - เลือกพื้นที่สาธารณะ 1 แห่งในสถานที่จำลอง เช่น โถงทางเดิน หรือห้องน้ำ
 - จดบันทึกรายละเอียด เช่น ประเภทพื้นผิว ขนาดพื้นที่ ประเภทของคราบหรือสิ่งสกปรก
- เลือกและเตรียมอุปกรณ์ทำความสะอาดให้เหมาะสมกับงาน
 - เช่น ถังน้ำ ผ้ามือเปียก น้ำยาทำความสะอาด ถังมือ ป้ายเตือนพื้นเปียก
 - ตรวจสอบความพร้อมและความปลอดภัยของอุปกรณ์ก่อนใช้งาน
- ปฏิบัติงานทำความสะอาดตามขั้นตอน
 - เริ่มจากการจัดเก็บสิ่งของที่เกะกะ
 - เช็ด ปัด ถู หรือดูดฝุ่นพื้นผิวให้สะอาด
 - ใช้น้ำยาทำความสะอาดตามประเภทพื้นผิวอย่างเหมาะสม
 - ใช้ป้ายเตือนเมื่อมีความเสี่ยง เช่น พื้นเปียก
- ประเมินความสะอาดและความเรียบร้อย
 - ตรวจสอบว่าพื้นที่สะอาด ไม่มีคราบตกค้าง
 - อุปกรณ์จัดเก็บเรียบร้อย ปลอดภัย ไม่กีดขวางทางเดิน
- จัดเก็บอุปกรณ์หลังการใช้งาน
 - ล้างอุปกรณ์ให้สะอาด
 - เก็บเข้าที่ตามประเภทอย่างเป็นระเบียบ
 - ถอดถุงมือและล้างมือให้สะอาด

ด้านความปลอดภัย:

- ต้องสวมถุงมือทุกครั้งที่ใช้สารเคมีหรือน้ำยาทำความสะอาด
- ห้ามใช้สารเคมีผิดประเภทหรือผสมสารโดยไม่ได้รับอนุญาต

- ต้องติดป้ายเตือนพื้นเปียกเสมอ
- ห้ามพูดคุย เล่น หยอกล้อขณะใช้อุปกรณ์

แบบประเมินทักษะ ทักษะการปฏิบัติงานจริง

ชื่อผู้เรียน: ระดับชั้น: ปวช.

วันที่ประเมิน: ผู้ประเมิน:

ตัวชี้วัด (Criteria)	ระดับ 4 (ดีเยี่ยม)	ระดับ 3 (ดี)	ระดับ 2 (พอใช้)	ระดับ 1 (ควรปรับปรุง)	คะแนน
1. การเตรียมอุปกรณ์ก่อนปฏิบัติงาน	เตรียมอุปกรณ์ครบถ้วนถูกต้องเหมาะสม	เตรียมเกือบครบ มีจุดผิดเล็กน้อย	เตรียมไม่ครบหรือมีความผิดพลาด	ไม่สามารถเตรียมอุปกรณ์ได้	4
2. การเลือกใช้อุปกรณ์ให้เหมาะกับงาน	เลือกใช้อุปกรณ์ถูกต้องทุกขั้นตอน	เลือกใช้ถูกต้องส่วนใหญ่	เลือกใช้ผิดหลายขั้นตอน	เลือกใช้อุปกรณ์ผิดทั้งหมด	4
3. วิธีการใช้อุปกรณ์	ใช้อุปกรณ์อย่างถูกวิธีและปลอดภัย	ใช้อุปกรณ์ได้ถูกวิธีบ้าง	ใช้อุปกรณ์ผิดวิธีบางส่วน	ใช้อุปกรณ์ผิดและไม่ปลอดภัย	4
4. ความสะอาดเรียบร้อยหลังปฏิบัติงาน	ทำความสะอาดเรียบร้อย ไม่มีตกหล่น	ทำความสะอาดดี มีเล็กน้อยที่ตกหล่น	มีจุดที่ไม่ได้ทำความสะอาด	ไม่เรียบร้อยเลย	4
5. การจัดเก็บอุปกรณ์หลังใช้งาน	จัดเก็บเรียบร้อยถูกต้อง เป็นระเบียบ	จัดเก็บเรียบร้อยแต่ไม่ครบ	จัดเก็บไม่เป็นระเบียบ	ไม่จัดเก็บเลย	4
6. ความปลอดภัยระหว่างปฏิบัติงาน	ปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยทุกขั้นตอน	มีจุดเสี่ยงเล็กน้อย	มีความเสี่ยงปานกลาง	ไม่คำนึงถึงความปลอดภัย	4
7. ความตรงต่อเวลา	เข้าทำงานตรงเวลาเสมอ	สายบ้างเล็กน้อย	สายบ่อย	ไม่ตรงเวลาเลย	4
8. ความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม	ร่วมมือดี ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีเยี่ยม	ร่วมมือดีแต่บางครั้งแยกตัว	ร่วมมือเฉพาะที่จำเป็น	ไม่ให้ความร่วมมือ	4

9. การแต่งกาย และบุคลิกภาพ	ถูกระเบียบ สะอาด เรียบร้อย เหมาะสม	ผิดระเบียบ เล็กน้อย	ไม่เรียบร้อย	ไม่แต่งกาย ตามระเบียบ เลย	4
10. ความ รับผิดชอบในหน้าที่	ปฏิบัติงาน ครบถ้วนตามที่ มอบหมาย	ปฏิบัติงาน เกือบครบ	ปฏิบัติงาน บางส่วน	ไม่รับผิดชอบ ในหน้าที่	4

ระดับผลสัมฤทธิ์ (Achievement Levels)

คะแนนที่ได้	ระดับผลสัมฤทธิ์	ความหมาย
36 – 40	ดีเยี่ยม	ปฏิบัติงานได้ถูกต้อง เป็นมืออาชีพ
30 – 35	ดี	ปฏิบัติงานได้ดี มีความรับผิดชอบ
24 – 29	พอใช้	ปฏิบัติงานพอใช้ ต้องปรับปรุงบางส่วน
ต่ำกว่า 24	ควรปรับปรุง	ต้องฝึกฝนเพิ่มเติม

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ราชบัณฑิตยสถาน (2542: 1171) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ ไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จ

ราชบัณฑิตยสถาน (2555: 324) พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (learning achievement) ไว้ว่า หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติ ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสังเกต วัดและทดสอบได้ ทิศนา แหมมณี (2552: 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความเข้าใจความรู้ การพัฒนาทักษะในด้านการเรียน ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนสอบ หรือคะแนนที่ครูมอบหมาย ตามที่ กำหนดในการวัดผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าหมายถึง ผลของการวัดการ เปลี่ยนแปลง และประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้ว ว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใด อย่างไร (สุมาลี รามัญ 2553: 9) ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถทางการเรียนของผู้เรียนอันเป็นผลที่เกิดจาก การเรียน รวมทั้งการสอนที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์. 2554: 6, สุพัชชา ประเสริฐ. 2554: 37) วัดได้จากด้านต่าง ๆ คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ (พุทธิพิสัย) ทักษะ กระบวนการ (ทักษะพิสัย) ความรู้สึก ความคิดเห็น (จิตพิสัย) และการนำไปใช้ประโยชน์ (รุ่งภรณ์ กล้ายประยงค์. 2555: 14) ทั้งในด้านการศึกษาเล่าเรียนและการปฏิบัติ ซึ่งสามารถวัดได้ด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเมินผลโดยตรวจสอบระดับความสามารถของผู้เรียน แสดงออกในรูปคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสมเทียบกับเกณฑ์การประเมินผล เพื่อบอกถึงคุณภาพ การศึกษา (หฤษฎ์ เลิศอนันตกร. 2554: 13, ธวัชชัย ศุภดิษฐ์. 2556: 6, จิตตารีย์ สุโธ๊ะ. 2559 : 28-29) สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้จากการเรียนรู้ ใน

ด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ (พุทธิพิสัย) ทักษะ กระบวนการ (ทักษะพิสัย) ความรู้สึก ความคิดเห็น (จิตพิสัย) ที่ได้จากการเรียนการสอน ซึ่งวัดผลความสำเร็จหรือระดับความรู้ ความสามารถของผู้เรียนว่ามีความรู้ มากน้อยเพียงใด ด้วยเครื่องมือในการวัด ซึ่งผลการวัดจะแสดงออกในรูปคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสม สามารถตรวจสอบระดับผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในรูปคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสม และเทียบกับ เกณฑ์การประเมินผล เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ ซึ่งสามารถบ่งบอกถึงคุณภาพการศึกษา

ลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อุทุมพร จามรมาน (2553: 28) ได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมอง คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ ความจำ ความจำเป็นตัวเสริมให้เกิดความรู้ความสามารถในการเรียน ความจำเป็นผลสัมฤทธิ์พื้นฐานก่อนการแสดงความสามารถในระดับสูงขึ้นตามความต้องการของผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจเป็นการแสดงความสามารถในระดับสูงกว่าความจำ ผลสัมฤทธิ์ด้านการนำไปใช้คือการนำความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ถือว่าบรรลุจุดมุ่งหมายของการนำไปใช้ ผลสัมฤทธิ์ด้านการวิเคราะห์เป็นการแยกแยะเนื้อหาให้เป็นส่วนย่อย หรือส่วนย่อยกับส่วนใหญ่ ผลสัมฤทธิ์ด้านการสังเคราะห์เป็นการนำสิ่งที่วิเคราะห์มาผสมผสานเป็นเรื่องใหม่ ผลสัมฤทธิ์ด้านการประเมิน ความสามารถในการประเมินเพื่อให้คุณค่าบางอย่าง ถือว่าเป็นขั้นสุดท้ายของการพัฒนาทางสังคมของผู้เรียน กล่าวโดยสรุปเป็นความสามารถในการเรียนวิชาต่าง ๆ เช่น ภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ การงานอาชีพ พลานามัย และคณิตศาสตร์ โดยบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจิตใจและสังคม เป็นความสามารถของผู้เรียนในการพัฒนาลักษณะบุคลิกภาพของตน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจิตใจ เป็นสิ่งที่เปี่ยมนามธรรมและมีขอบเขตกว้างมาก ตั้งแต่การรับรู้จนถึงความพึงพอใจในคุณค่า และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสังคม จุดมุ่งหมายหลักต้องการให้ผู้เรียนเป็นคนดีของสังคม ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เช่น ประหยัด รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย เป็นต้น โดยอาศัยกิจกรรมกลุ่มในวิชาต่าง ๆ เช่น สังคมศึกษา สุขศึกษา พลศึกษา ตลอดจนกิจกรรมอื่นๆ ที่จัดขึ้น

3. ผลสัมฤทธิ์ด้านร่างกายและทักษะทางด้านภาษา เป็นความสามารถของผู้เรียนในการพัฒนาร่างกาย และทักษะ แบ่งออกเป็น 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน โดยอาศัยวิชาพลศึกษา สุขศึกษา ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย ส่วนัญญศัญญธรรมมิสกุล (2551: 16) และณัฐวรีย์ ประยูรวรรณ (2552: 46) กล่าวว่า ลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อการ ตรวจสอบการสอนของผู้สอน และผลการเรียนของผู้เรียนในการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านเจตคติ และด้านทักษะ ว่ามีความรู้ ความสามารถ หรือมีผลสัมฤทธิ์ตรงตาม วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนหรือไม่ ซึ่งการวัดความสามารถของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน คือวัดด้าน

เนื้อหา วัดด้านปฏิบัติ เป็นความสามารถของผู้เรียนในการพัฒนาตนเอง โดยอาศัยการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ การร่วมกิจกรรมตลอดจนการพัฒนาร่างกาย และทักษะด้วย

ดังนั้นลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่ผู้เรียนแสดงออกทั้งทางด้านสมอง ร่างกาย และจิตใจ ที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดผลที่เกิดจากการเรียนรู้ โดยการวัดจากความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติ และเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดว่าเมื่อผู้เรียนเรียนรู้แล้ว ต้องการให้เกิดอะไรกับผู้เรียน อย่างไร ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ของเนื้อหารายวิชา

3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบสถานการณ์จำลอง

ความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบสถานการณ์จำลอง

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของวิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ไว้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

ทิตินา แชมมณี (2550 : 370) กล่าวว่าวิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง คือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง ในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540 : 370) อธิบายว่า การใช้สถานการณ์จำลอง เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์ที่เป็นปัญหา เพื่อฝึกให้ผู้เรียนตัดสินใจในแก้ปัญหาโดยใช้ความคิดอย่างอิสระ และมีส่วนร่วมหรือบทบาทในสถานการณ์นั้นๆ ราวกับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเอง ซึ่งนับว่าเป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2530 : 76) กล่าวว่า การสร้างสถานการณ์จำลอง คือ การจัดสภาพแวดล้อมเลียนแบบของจริง ให้ใกล้เคียงสภาพความเป็นจริงมากที่สุด และให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจจากสภาพการณ์ที่เขากำลังเผชิญอยู่นั้น

ไสว พักขาว (2544 : 122) กล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการจัดการเรียนการสอนที่พยายามให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด โดยการสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นในห้องเรียนแล้วให้ผู้เรียนแสดงบทบาทของตนเองตามสถานการณ์นั้นๆ

จากความหมายของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองทั้งหมดที่นักวิชาการได้กล่าวมา สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยผู้สอนจัดสถานการณ์ขึ้นเลียนแบบของจริง โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการแก้ปัญหา ได้ใช้ทักษะกระบวนการคิดและการตัดสินใจจากสถานการณ์นั้นๆ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทบาทหรือในสถานการณ์นั้นๆ ให้มากที่สุด

ความมุ่งหมายของวิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองเป็นเหตุการณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเลียนแบบสถานการณ์จริง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนให้เกิดความรู้และทักษะที่เกิดจากการได้ปฏิบัติหรือเผชิญในสถานการณ์จำลองนั้นๆ ดังรายละเอียดที่นักการศึกษาท่านให้ข้อคิดเห็นไว้ ดังนี้

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548 : 223-224) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการใช้วิธีสอนนี้คือ มุ่งฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการใช้ทักษะต่างๆ ที่ได้เรียนภาคทฤษฎีไปแล้วก่อนเข้าสู่สถานการณ์จริง เพราะในสถานการณ์จริงอาจมีปัญหาด้านผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินในกรณีที่เกิดผิดพลาด นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกการตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากสถานการณ์ การกล้าแสดงออกอันจะเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าสู่สถานการณ์จริงต่อไป

ทิตนา แชมมณี (2550 : 370) กล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นวิธีการที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สภาพความเป็นจริงและเกิดความเข้าใจในสถานการณ์หรือเรื่องที่มีตัวแปรจำนวนมากที่มีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540 : 271) กล่าวว่า การสอนแบบสถานการณ์จำลอง มีจุดมุ่งหมายคือ

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้พบและรู้จักแก้ปัญหาในปัจจุบันและที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้ อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักหัดคิดสามารถนำเหตุผลมาอภิปราย เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจแก้ปัญหา
3. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาในการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ อดทนต่อการถูกวิจารณ์ มีวินัยในตนเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สำนึกในสิทธิของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อเป็นการเปลี่ยนกิจกรรมการสอนจากการสอนจากการยัดผู้สอนเป็นศูนย์กลางมาเป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

และ อินทิรา บุญยาทร (2542 : 102) อธิบายว่า ความมุ่งหมายของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ประกอบด้วย

1. เพื่อฝึกการคิดวินิจฉัยแก้ปัญหา การควบคุมสถานการณ์ การตัดสินใจในสถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจต้องพบในชีวิตจริง
2. เพื่อฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม สร้างความสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การมีวินัยในตนเอง
3. เพื่อฝึกความกล้าของผู้เรียน ให้กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่ดีในการแก้ปัญหาต่อไปในอนาคต

สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสภาพคล้ายความเป็นจริง มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญดังนี้ คือ

1. ให้ผู้เรียนรู้จักการใช้ทักษะต่างๆ ที่ได้เรียนภาคทฤษฎีไปแล้วก่อนเข้าสู่สถานการณ์จริง

2. มุ่งฝึกการคิดวินิจฉัยแก้ปัญหา การควบคุมสถานการณ์ การตัดสินใจในสถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจต้องพบในชีวิตจริง

3. มุ่งฝึกการใช้ทักษะด้านต่างๆ ที่สำคัญ เช่น กระบวนการคิด การมีส่วนร่วมในการเรียน เป็นต้น

4. มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้จากสถานการณ์คล้ายความเป็นจริง

5. มุ่งให้ผู้เรียนได้พบและรู้จักแก้ปัญหาในปัจจุบันและที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. มุ่งให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ กล้าคิดกล้าทำมากยิ่งขึ้น และเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่สถานการณ์จริง

7. มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักทำงานเป็นกลุ่ม ยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์ และฝึกความอดทน อดกลั้นประกอบสำคัญของวิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ทิตนา แชมมณี (2550 : 370) กล่าวถึงการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. มีผู้สอนและผู้เรียน
2. มีสถานการณ์ ข้อมูล บทบาทและกติกา ที่สะท้อนความเป็นจริง
3. ผู้เล่นในสถานการณ์มีปฏิสัมพันธ์กันหรือมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยต่างๆ ในสถานการณ์นั้น
4. ผู้เล่นหรือผู้สวมบทบาทมีการใช้ข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจ
5. การตัดสินใจส่งผลต่อผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง
6. มีการอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ ข้อมูล และกติกาของสถานการณ์ วิธีการเล่น พฤติกรรมการเล่น และผลการเล่น เพื่อการเรียนรู้
7. มีผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

กระบวนการในการสร้างสถานการณ์จำลอง

ไสว พักขาว (2544 : 122) กล่าวถึงกระบวนการสร้างสถานการณ์จำลอง จะต้องประกอบไปด้วย

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้
2. คัดเลือกสถานการณ์ที่จะนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียน
3. กำหนดโครงสร้างของสถานการณ์ซึ่งประกอบด้วย
 - การจัดสถานการณ์ให้เหมือนจริง
 - บทบาทของผู้ร่วมกิจกรรม
 - ลำดับขั้นตอนของสถานการณ์และปัญหาจากสถานการณ์
 - การอภิปรายและสรุปหลังการใช้สถานการณ์จำลอง

นอกจากนี้ วิธีการเสนอสถานการณ์จำลอง การเสนอสถานการณ์จำลองอาจทำได้ดังต่อไปนี้ (เสริมศรี ลักษณะศิริ, 2540 : 272)

1. เล่าให้ฟังถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
2. ให้ดูวิดีโอหรือภาพยนตร์เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
3. ให้ดูภาพซึ่งลำดับตามเหตุการณ์หรือดูภาพแล้วเล่าประกอบ
4. ให้ดูจากสถานที่ที่ตกแต่งให้เหมือนสถานที่จริงและมีผู้แสดงบทบาทด้วย
5. ให้ดูจากเกมจำลองสถานการณ์ หรือให้ดูจากการแสดงบทบาทสมมุติหรือจากการแสดง

นาฏการ

ขั้นตอนของวิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ทิสนา เขมมณี (2550 : 371-372) ได้แนะนำไว้ว่า ขั้นตอนของวิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มี 1) การเตรียมการ 2) การนำเสนอสถานการณ์จำลอง 3) การเลือกบทบาท 4) การเล่นในสถานการณ์จำลอง และ 5) การอภิปราย

ไสว พักขาว (2544 : 122) ได้เสนอขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ คือ

- ขั้นที่ 1 : ขั้นปฐมนิเทศ
- ขั้นที่ 2 : ขั้นแสดงบทบาทตามสถานการณ์
- ขั้นที่ 3 : ขั้นอภิปราย
- ขั้นที่ 4 : ขั้นสรุปและประเมินผล

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548 : 224) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม
2. ขั้นสอน
3. ขั้นสรุปอภิปรายผล

อินทิรา บุญยาทร (2542 : 102-103) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองต้องประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสอน
 - 1.1 กำหนดจุดประสงค์
 - 1.2 กำหนดสถานการณ์จำลอง
2. ขั้นตอนดำเนินการสอน

1.1 ผู้สอนเสนอสถานการณ์จำลองโดยอาจใช้วิธีต่อไปนี้

1.2 ผู้เรียนศึกษาปัญหาและหาแนวทางที่จะแก้ปัญหา อาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อยร่วมกันแสดงความคิดเห็น

1.3 ผู้เรียนเสนอแนวทางแก้ปัญหา

3. ขั้นตอนอภิปรายและสรุปผล

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540 : 271) อธิบายขั้นตอนของการสอนแบบใช้สถานการณ์จำลอง จะต้องประกอบไปด้วย

1. ชี้นำ
2. ขั้นการเข้าร่วม
3. ขั้นแสดง
4. ขั้นอภิปราย
5. ขั้นสรุปและประเมินผล

จากที่นักวิชาการได้กำหนดขั้นตอนของวิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง สรุปได้ว่ามีขั้นตอนที่สำคัญ คือ ขั้นเตรียมการสอน โดยผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดสถานการณ์ เตรียมอุปกรณ์สำหรับผู้เรียน รวมถึงกำหนดกฎเกณฑ์และกติกาให้พร้อม ขั้นดำเนินการสอน เป็นขั้นที่ผู้สอนเริ่มเสนอสถานการณ์ให้กับผู้เรียน โดยผู้สอนจะต้องให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนให้เข้าใจถึงสถานการณ์ต่างๆ ได้มากที่สุดและขั้นอภิปรายและสรุปผล ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปและอภิปรายบทเรียน หลังจากจบการจำลองสถานการณ์

1. ขั้นเตรียมการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

มีนักวิชาการได้ กล่าวถึง ขั้นเตรียมการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองไว้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2550 : 371-372) กล่าวว่า การเตรียมการ ผู้สอนเตรียมสถานการณ์จำลองที่จะใช้สอน โดยอาจสร้างขึ้นเองเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์โดยตรง ซึ่งถ้าจะสร้างขึ้นเอง ผู้สร้างจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการสร้าง รวมทั้งมีประสบการณ์ในสถานการณ์นั้นในความเป็นจริงหรือผู้สอนอาจเลือกสถานการณ์จำลองที่มีผู้สร้างไว้แล้ว หากตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการสถานการณ์จำลองที่วางจำหน่ายมีจำนวนไม่น้อย ผู้สอนสามารถศึกษาได้จากรายการและคำอธิบาย ซึ่งจะบอกวัตถุประสงค์และลักษณะของสถานการณ์จำลองไว้ สถานการณ์จำลองโดยทั่วไปมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เป็นสถานการณ์จำลองแท้ กับสถานการณ์จำลองแบบเกม หรือที่เรียกว่า เกมจำลองสถานการณ์ สถานการณ์จำลองแท้ จะเป็นสถานการณ์การเล่นที่ให้ผู้เรียนได้เล่น เพื่อเรียนรู้ความจริง เช่น ผู้สอนอาจจำลองสถานการณ์นั้นในการตัดสินใจในเหตุการณ์ต่างๆ ส่วนเกมจำลองสถานการณ์ มีลักษณะเป็นเกมการเล่น แต่เกมการเล่นนี้มีลักษณะที่สะท้อนความเป็นจริง ในขณะที่เกมธรรมดาทั่วไป อาจจะได้สะท้อนความเป็นจริงอะไรเกมจำลองสถานการณ์นี้มีอยู่ 2 ประเภท คือ เป็นเกมจำลองสถานการณ์แบบไม่มีการแข่งขัน เช่น เกมจำลองสถานการณ์การเลือกตั้ง เกมจำลองสถานการณ์การเลือกอาชีพ และเกม จำลองสถานการณ์การเลือกตั้ง เกมจำลองสถานการณ์การเลือกอาชีพ และเกมจำลองสถานการณ์แบบมีการแข่งขัน เช่น เกมจำลองสถานการณ์มลภาวะเป็นพิษ เกมจำลองสถานการณ์การค้าขาย เป็นต้น

เมื่อมีสถานการณ์จำลองแล้ว ผู้สอนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจในสถานการณ์จำลองนั้น และควรลงเล่นด้วยตนเอง เพื่อจะได้ทราบถึงอุปสรรคข้อขัดข้องต่างๆ ในการเล่น จะได้จัด

เตรียมการป้องกันหรือแก้ไขไว้ให้พร้อม เพื่อช่วยให้การเล่นเป็นไปอย่างสะดวกและราบรื่น ต่อจากนั้น จึงจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ในการเล่นไว้ให้พร้อม รวมทั้งการจัดสถานที่เล่นให้เอื้ออำนวยต่อการเล่น

อินทิดา บุญยาทร (2542 : 102) กล่าวว่า ขั้นตอนเตรียมการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีรายละเอียด ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ ผู้สอนต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า มุ่งหมายให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรม หรือเกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง การกำหนดจุดประสงค์ที่ชัดเจนจะช่วยให้การสร้างสถานการณ์จำลอง ง่ายขึ้น

2. กำหนดสถานการณ์จำลอง ผู้สอนต้องพิจารณาเลือกสถานการณ์ที่เป็นจริงในสังคมมา ดัดแปลงให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน และต้องเป็นสถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ วินิจฉัย ตัดสินใจที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่เป็นการก่อให้เกิดการเรียนรู้และ ทักษะที่ต้องการ

3. กำหนดโครงสร้างของสถานการณ์จำลอง ซึ่งประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

3.1 กำหนดจุดประสงค์ของสถานการณ์จำลอง

3.2 กำหนดบทบาทของผู้ร่วมกิจกรรมแต่ละคน

3.3 เตรียมข้อมูล เนื้อหา

3.4 กำหนดสถานการณ์ต่างๆ ให้เหมือนจริงในสังคม

3.5 ลำดับขั้นของเหตุการณ์ เวลา และปัญหาจากสถานการณ์

4. กำหนดและจัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้ให้พร้อม

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540 : 271) อธิบายขั้นตอนแรกของการสอนโดยใช้สถานการณ์ จำลอง จะต้องประกอบไปด้วย ขั้นนำ ซึ่งผู้สอนเสนอสถานการณ์ที่จะนำมาซึ่งปัญหาแนะนำผู้เรียนให้ รู้จักหลักเกณฑ์พื้นฐานและข้อมูลที่จำเป็นแก่การปฏิบัติ แนะนำวิธีการเรียน วัตถุประสงค์ วิธีแสดง เตรียมอุปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆ ที่จำเป็น และต่อมาเป็น ขั้นการเข้าร่วม โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กำหนดบทบาท คัดเลือกผู้แสดงบอกกติกา วิธีการแสดงและการให้คะแนน

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการเตรียมการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น ผู้สอนควรเริ่มจากการ กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดสถานการณ์ เตรียมอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน รวมถึงกำหนดบทบาท กฎเกณฑ์และกติกาให้พร้อม เพื่อให้ผู้ที่เข้าร่วมในกิจกรรมได้ทราบและบรรลุ จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้

2. ขั้นตอนการสอน

ทิศนา แคมมณี (2550 : 372) ในขณะที่ผู้เรียนกำลังเล่นในสถานการณ์จำลองนั้น ผู้สอน ควรติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อสังเกตพฤติกรรมการเล่นของผู้เรียน และจดบันทึกข้อมูลที่จะเป็น ประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ นอกจากนั้นต้องคอยดูแลให้การเล่นดำเนินไปอย่างไม่ติดขัด ให้ คำปรึกษาตามความจำเป็น รวมทั้งช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น

อินทรา บุญยาทร (2542 : 102) กล่าวถึง ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองไว้ ดังนี้

1. ผู้สอนเสนอสถานการณ์จำลองโดยอาจใช้วิธีต่อไปนี้

1.1 เล่าให้ฟังถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

1.2 ให้ดูรูปภาพแล้วเล่าประกอบ

1.3 ให้ดูภาพยนตร์สถานการณ์ที่เกิดขึ้น

1.4 ให้ดูจากฉากที่จัดไว้ และมีผู้แสดงบทบาทประกอบ

2. ผู้เรียนศึกษาปัญหาและหาแนวทางที่จะแก้ปัญหา อาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อยร่วมกันแสดงความคิดเห็น

3. ผู้เรียนเสนอแนวทางแก้ปัญหา

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540 : 271) อธิบาย ขั้นตอนการสอนของการสอนแบบใช้สถานการณ์จำลองว่า ผู้เรียนเริ่มแสดงตามข้อตกลง ผู้สอนมีหน้าที่แนะนำและดูแลให้การแสดงดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ ผู้สอนอาจสังเกตแล้วบันทึกพฤติกรรมผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำมาวิเคราะห์สำหรับการแก้ไขพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่พึงประสงค์ต่อไป

3. ขั้นตอนอภิปรายและสรุปผล

ทิตินา แคมมณี (2550 : 371-372) กล่าวว่า เนื่องจากการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการสอนที่มุ่งช่วยผู้เรียนให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นจริงที่สถานการณ์นั้นจำลองขึ้นมา ดังนั้นการอภิปรายจึงควรมุ่งประเด็นไปที่การเรียนรู้ความเป็นจริงว่า ในความเป็นจริงสถานการณ์เป็นอย่างไร และอะไรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งผู้เรียนมักได้เรียนรู้จากการเล่นของตนในสถานการณ์นั้น จึงทำให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เมื่อได้เรียนรู้ความเป็นจริงแล้วการอภิปรายอาจขยายต่อไปว่า เราควรจะให้สถานการณ์นั้นคงอยู่ หรือเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างไร และจะอย่างไรจึงจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นได้

อินทรา บุญยาทร (2542 : 103) กล่าวถึง ขั้นตอนอภิปรายและสรุปผลของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองไว้ว่า ขั้นตอนอภิปรายและสรุปผลเป็นขั้นตอนจะต้องร่วมกันอภิปรายโดยพยายามค้นหาว่าอะไรเกิดขึ้น หรือทำไมจึงเกิดสภาพนั้น การอภิปรายจะช่วยผู้สอนในการประเมินผลว่า การจัดกิจกรรมครั้งนี้สำเร็จผลตามวัตถุประสงค์หรือล้มเหลว หรือมีจุดบกพร่องที่ต้องแก้ไขปรับปรุง เพื่อจะใช้สถานการณ์จำลองนั้นซ้ำอีกที่สำคัญที่สุดในการสอน เพราะทุกฝ่าย

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540 : 273) อธิบายขั้นตอนอภิปรายและสรุปผลของการสอนแบบใช้สถานการณ์จำลองไว้ว่า ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปเหตุการณ์ความคิดเห็น เปรียบเทียบประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากสถานการณ์จำลองกับสถานการณ์ที่เป็นจริง เชื่อมโยงกิจกรรมที่ปฏิบัติไปสู่เนื้อหาวิชาที่เรียน ตลอดจนสรุปวิธีการที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ยังมีการประเมินผลบทเรียนพร้อมทั้งเสนอแนะการปรับปรุงบทเรียนต่อไป

จุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนะถึงจุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ไว้ดังนี้

อินทรา บุญยาทร (2542 : 103) กล่าวว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีจุดเด่น ดังนี้

1. เป็นวิธีที่ดึงดูดความสนใจ จูงใจให้เกิดความพยายาม และเกิดความสนุกสนานในการเรียน

2. ฝึกผู้เรียนให้เคารพในกฎ กติกา การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การทำงานเป็นกลุ่ม

3. ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ เรียนรู้การตัดสินใจ เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา นับเป็นวิธีเรียนที่ได้ความรู้แบบคงทน

4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างจริงจัง

5. เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากสำหรับผู้เรียนที่มีแรงจูงใจต่ำ

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540 : 272) กล่าวว่า จุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองประกอบด้วย

1. เป็นการถ่ายทอดความรู้อย่างมีระบบ

2. เปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้สอนมาเป็นเพียงผู้แนะแนวทาง

3. เป็นประโยชน์ต่อการใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจปัญหาอื่นๆ ต่อไป

4. ช่วยให้ผู้เรียนได้เผชิญปัญหามากมายในระยะเวลาอันจำกัด

5. ส่งเสริมการแสดงออกทางท่าทางประกอบการแสดงและการพูด

6. ช่วยพัฒนาความรู้สึกและทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น

7. ช่วยพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ

8. ช่วยแก้ปัญหาที่ยุ่งยากเป็นปัญหาที่ง่ายขึ้น การตัดสินใจปัญหาแม้จะผิดพลาดก็ไม่ทำให้เกิดผลเสีย

9. ช่วยให้ผู้เรียนได้พบกับสภาพการณ์ก่อนที่จะเกิดในชีวิตจริง และทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียน

10. ช่วยให้ผู้เรียนตื่นตัว ให้ความร่วมมือโดยไม่คิดถึงการแข่งขัน และกล้าแสดงความคิดเห็น

11. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ทำให้เกิดความสนุกสนานร่าเริง

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548 : 224-225) อธิบายว่า จุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีดังนี้

1. ทำให้เข้าใจสถานการณ์จริงได้ก่อนปฏิบัติงานจริง

2. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการกล้าแสดงออกของผู้เรียน

3. ฝึกการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน

4. ช่วยนำสถานการณ์ที่มีข้อจำกัดในการปฏิบัติงานจริงมาฝึกได้ก่อนใช้ทักษะขั้นสูง

ในสถานการณ์จริงต่อไป

ทศนา เขมมณี (2550 : 373) กล่าวว่า จุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีดังนี้

1. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เกิดความเข้าใจ เนื่องจากได้มีประสบการณ์ที่เห็นประจักษ์ชัดด้วยตนเอง
2. เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมาก ผู้เรียนได้เรียนอย่างสนุกสนาน การเรียนรู้มีความหมายต่อตัวผู้เรียน
3. เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่างๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิด เป็นต้น

จากการที่นักวิชาการ สรุปจุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ได้ดังนี้

1. เป็นการสอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เกิดความสนุกสนาน
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม ซึ่งต้องเคารพในกติกาการเรียน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม
4. ส่งเสริมการแสดงออก และทำทางพฤติกรรม
5. พัฒนาทักษะการแก้ปัญหา กล้าตัดสินใจ
6. เป็นการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนตื่นตัว กล้าแสดงความคิดเห็น
7. ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ง่าย ประจักษ์ด้วยตนเอง

ข้อจำกัดของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ทศนา เขมมณี (2550 : 373) กล่าวถึง ข้อจำกัดของวิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ไว้ดังนี้

1. เป็นวิธีสอนที่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูง เพราะต้องมีวัสดุอุปกรณ์ และข้อมูลสำหรับผู้เล่นทุกคน และสถานการณ์จำลองบางเรื่องมีราคาแพง
2. เป็นวิธีสอนที่ใช้เวลามาก เพราะต้องใช้เวลาแก่ผู้เรียนในการเล่นและการอภิปราย
3. เป็นวิธีสอนที่ต้องใช้เวลาในการเตรียมการมาก ผู้สอนต้องศึกษารายละเอียด และลองเล่นด้วยตนเอง และในกรณีที่สร้างสถานการณ์เอง ยิ่งต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้น
4. เป็นวิธีสอนที่ต้องพึ่งสถานการณ์จำลอง ถ้าไม่มีสถานการณ์จำลองที่ตรงกับวัตถุประสงค์หรือความต้องการ ผู้สอนต้องสร้างขึ้นเอง ถ้าผู้สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจในการสร้างสถานการณ์เพียงพอ ก็จะไม่สามารถสร้างได้
5. เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เล่นและแสดงออกอย่างหลากหลาย จึงเป็นการยากสำหรับผู้สอนในการนำการอภิปรายให้ไปสู่การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

อินทิรา บุญยาทร (2542 : 103) กล่าวว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมี ข้อจำกัดดังนี้

1. สถานการณ์จำลองไม่ใช่สถานการณ์จริง จึงเป็นสถานการณ์ที่ง่ายกว่าสถานการณ์จริง

2. ผู้สอนต้องใช้เวลาในการเตรียมสร้างสถานการณ์ และมักจะได้ผลไม่คุ้มทุน ผู้สอนจึงไม่นิยมทำ

3. ถ้ามีความซับซ้อนผู้เรียนจะสับสน ถ้าง่ายไปผู้เรียนก็เบื่อหน่าย

4. ไม่สามารถปรับให้เข้ากับความต้องการเฉพาะของแต่ละบุคคล

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540 : 272) กล่าวถึง ข้อจำกัดของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ประกอบไปด้วย

1. การแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับสถานการณ์จริงๆ โดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการยกที่จะทำให้เกิดใกล้เคียงกับความเป็นจริง

2. บางครั้งการแสดงไปกระทบกระเทือนใจผู้เรียนบางคน ทำให้ผู้เรียนไม่กล้าแสดงความรู้สึกที่แท้จริงจากข้อ 2 อาจทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตามที่คาดหวังไว้

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548 : 224-225) อธิบายว่า ข้อจำกัดของวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีดังนี้

1. ต้องใช้เวลามากในการเตรียม

2. สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก

3. ต้องอาศัยความสามารถและการตัดสินใจของผู้สอนที่มีทักษะและประสบการณ์

4. ถ้าควบคุมไม่ดีจะไม่ได้ผลตามบทเรียนที่ต้องการ

จากการที่นักวิชาการได้กล่าวถึงข้อจำกัดของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองไว้ สรุปประเด็นที่น่าสนใจได้ ดังนี้

1. ค่าใช้จ่าย ต้องใช้เวลาในการสร้างสถานการณ์ จึงมักได้ผลไม่คุ้มทุน

2. ถ้าเป็นสถานการณ์ที่ซับซ้อนจะทำให้ผู้เรียนสับสน แต่ถ้าง่ายเกินไปผู้เรียนก็เบื่อหน่าย

3. ถ้าผู้สอนไม่สามารถคุมสถานการณ์ได้จะทำให้ไม่ได้ผลตามต้องการ

4. ผู้สอนจะต้องใช้เวลาในการเตรียมตัวมาก

5. เป็นการสอนที่ยากสำหรับผู้สอนที่จะนำการอภิปรายไปสู่การเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์

4.บัตรคำศัพท์

บัตรคำศัพท์ (flashcard) 1.1 ความหมายของบัตรคำศัพท์ (flashcard) ลี และ ทง (Li & Tong, 2019, ออนไลน์) กล่าวว่า บัตรคำศัพท์เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น ซึ่งคำศัพท์นั้น อาจเป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับ วัตถุ สิ่งของ สัตว์ คำคุณศัพท์ สถานที่ ฯลฯ โดยบัตรคำศัพท์ยังแสดงให้เห็นความหมายที่เฉพาะเจาะจงของคำศัพท์นั้น ครูผู้สอนสามารถใช้บัตรคำศัพท์ในการสอนได้หลายรูปแบบ เช่น การใช้บัตรคำศัพท์ในการสอน คำศัพท์ การใช้บัตรคำศัพท์ในการฝึกฝนคำศัพท์ การใช้บัตรคำศัพท์อ่านและฝึกเขียน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทอร์นบอรี่(Thornberry, 2546 : 189-192) ที่กล่าวว่าความหมายของบัตรคำศัพท์ (flashcard) ลี และ ทง (Li & Tong, 2019, ออนไลน์) กล่าวว่า บัตรคำศัพท์เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่

ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ คำศัพท์ได้มากขึ้น ซึ่งคำศัพท์นั้น อาจเป็นคำศัพท์ที่ เกี่ยวกับ วัตถุ สิ่งของ สัตว์ คำคุณศัพท์ สถานที่ ฯลฯ โดยบัตรคำศัพท์ยังแสดงให้เห็นความหมายที่ เฉพาะเจาะจง ของคำศัพท์นั้น ครูผู้สอนสามารถใช้บัตรคำศัพท์ในการสอนได้หลายรูปแบบ เช่น การใช้บัตรคำศัพท์ ในการสอน คำศัพท์ การใช้บัตรคำศัพท์ในการ ผูกผันคำศัพท์ การใช้บัตรคำศัพท์อ่านและฝึกเขียน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทอร์นบอรี่ (Thornberry, 2546 : 189-192) ที่กล่าวว่า การใช้ บัตรคำศัพท์มีประสิทธิภาพมากกว่ากลวิธีการใช้คำสำคัญ เพราะมีผู้เรียนบางคนที่พบว่าการ สร้าง “จินตภาพ” (Imaging) นั้นยาก แต่ผู้เรียนทุกคนสามารถถูกฝึกให้เตรียม และใช้ชุดบัตรคำศัพท์ ได้ ประเภทของบัตรคำ

ทอร์นบอรี่ (Thornberry. 2546 : 189) ได้กล่าวว่า กลวิธีการใช้บัตรคำศัพท์ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้ 1) ผู้เรียนเขียนคำหนึ่งคำบนด้านหนึ่งของกระดาษแข็งขนาดเล็ก (ขนาดเท่ากับนามบัตร) และ เขียนคำแปลเป็นภาษาที่ 1 ลงบนอีกด้านหนึ่งของกระดาษ 2) บัตรคำศัพท์หนึ่งชุดสำหรับใช้ในแต่ละ ครั้ง ควรมีจำนวนระหว่าง 20 ถึง 50 บัตร ขึ้นอยู่ กับความยากง่ายของคำ 3) คำศัพท์นั้น ๆ ไม่ จำเป็นต้องอยู่ในชุดคำศัพท์ (Lexical Set) 4) ผู้เรียนทดสอบตนเองเกี่ยวกับคำเหล่านั้น โดยเริ่มด้วย การจำความหมายของคำศัพท์ใหม่ ผ่านการดูคำศัพท์ใหม่แต่ละตัว แล้วตรวจสอบความเข้าใจในคำแต่ละ คำ โดยดูที่คำแปลของคำ 5) จากนั้นจะย้อนกลับกระบวนการ โดยใช้คำแปลไปกระตุ้นการสร้างคำ ใหม่ 6) คำที่เป็นปัญหาควรถูกขยับขึ้นไปเป็นคำต้นๆ ไม่ว่ากรณีใดก็ตามควรสลับบัตรคำศัพท์ เป็น ระยะเวลาๆ เพื่อหลีกเลี่ยง “ผลกระทบจากการเรียงลำดับ” (Serial Effect) นั่นคือ การจำคำได้จากลำดับ ของบัตรคำศัพท์ 7) ลำดับของการเรียนและการทบทวน ควรจะเว้นช่วงห่าง เมื่อเรียนรู้ คำไหนไปแล้ว จึงทิ้งบัตรของคำนั้นไป แล้วทำบัตรคำใหม่เพิ่มเข้าไปในชุด เพื่อเป็นการฝึกให้ผู้เรียนใช้เทคนิคนี้ และเพื่อให้ผู้เรียนนำชุดบัตรคำศัพท์ติดตัวไปตามที่ต่าง ๆ จึงควรแจกบัตรเปล่าให้กับผู้เรียนในครั้งแรก จนกระทั่งผู้เรียนเริ่มติดนิสัยในการทำบัตรคำศัพท์เอง บัตรคำศัพท์ ถือว่าเป็นสื่อการเรียนรู้ใช้ควบคู่กับ การจดจำคำศัพท์และความหมาย สำหรับ ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีลำดับกระบวนการ ใช้งานบัตรคำศัพท์เพื่อการจดจำ ทั้งนี้ ในหนึ่งชุดบัตรคำศัพท์สามารถมีจำนวนได้ตามความยากง่าย และหากจำคำใดได้แล้วควรยกเลิก บัตรคำศัพท์ และเพิ่มคำใหม่ลงในชุดคำศัพท์

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นางสาวพวงสุวรรณ พันธุ์มะม่วง (2560) ได้ทำการการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ และแนวทางการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์การศึกษา นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน ของนักศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 2) ศึกษา ความสัมพันธ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) กำหนดแนวทางและผลการใช้แนว ทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการศึกษาขั้น พื้นฐาน ศูนย์การศึกษานอกระบบ

และการศึกษาตามอรรถาธิบายอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาระดับปัจจัย และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ นักศึกษาการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ลงทะเบียนเรียนสาระความรู้พื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอรรถาธิบายอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 327 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มาตรฐานส่วนประมาณค่า และเอกสารแนวทางการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product-moment Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ แบบ Enter

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการสอนของครู อยู่ในระดับมากที่สุด นอกนั้นอยู่ในระดับ มาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน ความพร้อม ในการเรียน ความรับผิดชอบในการเรียน การบริการของสถานศึกษา สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน ตามลำดับ 2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอรรถาธิบายอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยปัจจัยพฤติกรรมการสอนของครู มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน มีค่าความสัมพันธ์ $(r_{xy}) = .165$ และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือพฤติกรรม การสอนของครู (X5) และความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน (X7) มีค่าน้ำหนักในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .399 และ .280 ตามลำดับ เขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปของ คะแนนดิบ และสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน คะแนนมาตรฐาน ดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y' = 1.773 + .399$ (พฤติกรรมการสอนของครู X5) + .280 (ความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน X7) สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z_y = .371$ (พฤติกรรมการสอนของครู X5) + .187 (ความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน X7) 3. แนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระความรู้ พื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอรรถาธิบายอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 Taking Stock วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ขั้นตอนที่ 2 Setting Goal กำหนดค่าเป้าหมายในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขั้นตอนที่ 3 Developing Strategies and Implementing พัฒนากลยุทธ์ แล้วนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ คือ กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาพฤติกรรม การสอนของครู กศน. กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาศูนย์สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล สาระความรู้พื้นฐาน กลยุทธ์ที่ 3 จัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักศึกษาในการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 4 Documenting Progress ประเมินผล ถอดบทเรียน รายงานโดยรวบรวมเอกสารหลักฐานแสดงถึง ความก้าวหน้าของงาน ตามเป้าหมาย โดย เปรียบเทียบผลค่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระ ความรู้พื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โดยรวม

เท่ากับ 55.99 คะแนน ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2559 โดยรวมเท่ากับ 61.56 คะแนน และภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 64.38 คะแนน ซึ่งจะเห็นได้ว่าคะแนนในภาพรวมภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สูงขึ้น เท่ากับ 4.39 คะแนน โดยรายวิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น มากที่สุด เท่ากับ 11.79 คะแนน ส่วนรายวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด เท่ากับ 0.85 คะแนน ดังนั้นแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระความรู้พื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวม เพิ่มขึ้น

นายณพล ทองคำ (2562) ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับแอปพลิเคชันทางการศึกษาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ เรื่องแสงและทัศนอุปกรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับแอปพลิเคชันให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับแอปพลิเคชัน เรื่อง แสงและทัศนอุปกรณ์ และ 3. ศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับแอปพลิเคชัน กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนอนุกุลนารี จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คน โดยวิธีเลือกสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1.แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับแอปพลิเคชัน จำนวน 6 แผน ระยะเวลา 6 ชั่วโมง 2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยจำนวน 30 ข้อ 4 ตัวเลือก และ 3.แบบประเมินความพึงพอใจในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์เป็นแบบมาตราวัด 5 ระดับ จำนวน 4 ด้านแต่ละด้านมีจำนวน 5 ข้อคำถามรวม 20 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน One Sample t-test และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับแอปพลิเคชันมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.71/75.33 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับแอปพลิเคชันมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับแอปพลิเคชัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D.=0.62)

นายสาธิต โภคี (2565) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ 2. เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสรเพชญ ตำบลยายชา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียนเป็นห้องเรียนแบบ On-site จำนวนนักเรียน 43 คน ที่ได้มาจากการเลือกมาเป็นแบบกลุ่ม (intact-group comparison) โดยเลือกจากนักเรียนที่สามารถมาเรียน On-site ที่โรงเรียนได้ตามมาตรการ การป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-2019) ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 2 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ 2. บัตรคำศัพท์สำหรับครู จำนวน 20 คำ และสำหรับนักเรียน 160 ใบ จำนวน 6 ชุด 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 23 ข้อ และใช้เพื่อวัดความคงทนในการจดจำคำศัพท์ 5. แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนโดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์

ผลวิจัยพบว่า 1. ผลการเรียนรู้การรู้คำศัพท์โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสรเพชญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสรเพชญหลังเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์ไม่แตกต่างกันกับการทดสอบหลังเรียน 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ โดยภาพรวมทั้งหมดนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรมด้วยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ รายวิชางานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในงานแม่บ้านโรงแรมของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรมวิทยาลัยเทคนิคพัทยา โดยจะดำเนินการศึกษาวิจัยตามรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

- 3.1 แบบแผนการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือการวิจัย
- 3.4 การรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 เกณฑ์การแปลความหมาย

3.1 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรมด้วยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ" เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยใช้ แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคพัทยา จำนวน 58 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม ห้อง 2/2 จำนวน 29 คน โดยการสุ่มแบบอย่างง่าย (จับฉลาก)

3.3 เครื่องมือการวิจัย

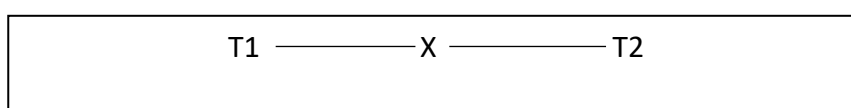
3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการให้บริการในงานแม่บ้านโรงแรม เรื่อง ภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม

3.3.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการให้บริการในงานแม่บ้านโรงแรม เรื่อง ภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม ชั้น ปวช.ปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ โดยใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.3.3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นข้อคำถาม จำนวน 20 ข้อ มี 4 ด้าน ดังนี้ ด้านกระบวนการ ด้านกิจกรรม การเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

3.4 การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มทดลองกลุ่มวิจัย 1 กลุ่ม วัดผลหลังการทดลอง หรือเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดสอบ (One Group pretest Posttest Design) ซึ่งมีลักษณะของแบบแผนงานวิจัยดังนี้

เมื่อ T1 หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง

X หมายถึง การได้รับการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

T2 หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมตามแบบแผนงานวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับบัตรคำ เรื่อง ภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม ของนักเรียนชั้น ปวช.ปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.4.2 เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ ตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง ภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม เพื่อเก็บคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้

3.4.4 ให้ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิชาการให้บริการในงานแม่บ้านโรงแรม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

3.4.5 เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์ผลตามวิธีการทางสถิติต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบประเมินความพึงพอใจ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าต่างๆ ดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการให้บริการในงานแม่บ้านโรงแรม เรื่องคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานแม่บ้านโรงแรมก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.5.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง ร่วมกับการใช้บัตรคำโดยใช้คำร้อยละ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะ การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ คำนวณจากสูตร (พรณี ลีกิจวัฒน์, 2553, หน้า 106)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

ΣR แทน คะแนนรายข้อตามดุลพินิจของผู้เชี่ยวชาญ

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.7.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550, หน้า 34)

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

3.7.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยคำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ , 2550, หน้า 60)

$$s = \sqrt{\frac{\sum_{j=1}^n x_i - \bar{x}^2}{n - 1}}$$

เมื่อ s แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม ด้วยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ รายวิชางานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในงานแม่บ้านโรงแรม ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคพญา ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน ดังนี้

n แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์

จากที่ได้ดำเนินการสอนด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ รายวิชางานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในงานแม่บ้านโรงแรมและนักเรียนได้ทำแบบประเมินความพึงพอใจแล้ว ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คะแนน Pre-test และ Post-test จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาการให้บริการในงานแม่บ้านโรงแรม พบว่า คะแนน Post-test หลังจากการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับคะแนน Pre-test

- ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน Pre-test ก่อนเรียน = 55.6
- ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน Post-test หลังเรียน = 75.2

การทดสอบสมมติฐานด้วย Paired Sample t-test พบว่า ค่า $p\text{-value} < 0.05$ ซึ่งหมายความว่า การเรียนการสอนด้วยวิธีการนี้มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ เรื่องภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้าน เป็นรายบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	7	14
2	6	13
3	8	15
4	12	18
5	13	18
6	10	14
7	4	15
8	5	13
9	6	12
10	8	13
11	9	16
12	5	13
13	6	12
14	8	13
15	9	14
16	6	16
17	5	12
18	6	17
19	4	15
20	7	13
21	9	14
22	9	17
23	12	17
24	9	18
25	9	16
26	4	17
27	5	18
28	7	15
29	5	18

จากตารางที่ 4-1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ วิชางานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในงานแม่บ้านโรงแรม เรื่องคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานแม่บ้านโรงแรม พบว่ามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 4-2 ตารางการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ

Paired Samples T-Test							
			statistic	df	p	Mean difference	SE difference
หลังเรียน	ก่อนเรียน	Student's t	15.8	29.0	<.001	7.83	0.496
Note. $H_a: \mu_{\text{Measure 1} - \text{Measure 2}} > 0$							

Descriptives					
	N	Mean	Median	SD	SE
หลังเรียน	30	15.13	15.00	2.10	0.383
ก่อนเรียน	30	7.30	7.00	2.44	0.445

จากตารางที่ 4-2 แสดงคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนงานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในงานแม่บ้านโรงแรม เรื่องคำศัพท์เฉพาะในงานแม่บ้าน ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.8 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 79 ของคะแนนเต็ม และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.10 คะแนน P เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า.05 สรุปได้ว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาการให้บริการในงานแม่บ้านโรงแรม เรื่องคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานแม่บ้าน ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน

ตารางแสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ในงานวิจัยเรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรมด้วย การใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ" ได้ทำการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนใน 5

ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการ, ด้านกิจกรรมการเรียนรู้, ด้านบรรยากาศการเรียนรู้, ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ตาราง: ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ด้านที่ประเมิน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	คำอธิบาย
ด้านกระบวนการ	4.2	0.58	นักเรียนพึงพอใจในการจัดกระบวนการเรียนการสอน เช่น การแบ่งปันและการใช้สถานการณ์จำลอง
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.4	0.55	นักเรียนมีความพึงพอใจสูงกับกิจกรรมที่ใช้ เช่น การทำแบบฝึกหัดกับบัตรคำและการจำลองสถานการณ์
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.5	0.50	นักเรียนรู้สึกสะดวกสบายและสนุกสนานกับบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียน
ด้านสื่อการเรียนรู้	4.3	0.60	บัตรคำและสื่ออื่นๆ ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้ดีขึ้นจากการใช้สื่อที่หลากหลาย
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.6	0.45	นักเรียนรู้สึกว่าได้ประโยชน์จากการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในงานแม่บ้านโรงแรมจริง

เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ในการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้ สถานการณ์จำลองร่วมกับบัตรคำได้ใช้ มาตราส่วน 5 ระดับ เป็นเกณฑ์การวัด โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระดับคะแนนการประเมิน

ระดับคะแนน ความหมาย

5 พึงพอใจมากที่สุด (มากกว่า 4.50 - 5.00)

4 พึงพอใจมาก (มากกว่า 3.50 - 4.49)

ระดับคะแนน ความหมาย

3	พึงพอใจปานกลาง (มากกว่า 2.50 - 3.49)
2	พึงพอใจน้อย (มากกว่า 1.50 - 2.49)
1	พึงพอใจน้อยที่สุด (1.00 - 1.49)

เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ย

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินแต่ละด้านมาวิเคราะห์ จะใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้:

คะแนนเฉลี่ย ระดับความพึงพอใจ คำอธิบาย

4.50 - 5.00	พึงพอใจมากที่สุด	การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูง นักเรียนมีความพึงพอใจอย่างมาก
3.50 - 4.49	พึงพอใจมาก	การเรียนการสอนมีคุณภาพดี มีบางจุดที่อาจพัฒนาเพิ่มเติมได้
2.50 - 3.49	พึงพอใจปานกลาง	มีจุดที่ต้องปรับปรุง นักเรียนพึงพอใจแต่ยังมีข้อจำกัดบางประการ
1.50 - 2.49	พึงพอใจน้อย	การเรียนการสอนอาจยังไม่ตอบโจทย์นักเรียน จำเป็นต้องพัฒนาอย่างมาก
1.00 - 1.49	พึงพอใจน้อยที่สุด	มีปัญหาหลายด้านและควรปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนอย่างเร่งด่วน

สรุปผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

จากการวิเคราะห์ ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรมผ่าน สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ สามารถสรุปได้ว่า:

- ระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.2 - 4.6)
 - ด้านที่ได้รับคะแนนสูงสุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ (4.6) ซึ่งสะท้อนว่านักเรียนเห็นว่าการเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้พวกเขาสามารถนำไปใช้ในงานจริงได้
 - ด้านที่ได้รับคะแนนต่ำสุดคือ ด้านกระบวนการเรียนการสอน (4.2) ซึ่งแม้จะอยู่ในระดับสูง แต่ยังมีพื้นที่สำหรับการปรับปรุง เช่น เพิ่มวิธีการสอนที่หลากหลายขึ้น
- ความคิดเห็นของนักเรียนมีความสอดคล้องกัน (ค่า SD 0.45 - 0.60)
 - ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ที่ต่ำแสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน
- ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนา
 - เพิ่มเทคโนโลยีเสริม เช่น สื่อดิจิทัล หรือแอปพลิเคชันเรียนรู้ภาษา
 - เสริมกิจกรรมที่ทำท่ายากขึ้น เช่น สถานการณ์จำลองที่ซับซ้อนขึ้น

- เพิ่มโอกาสฝึกปฏิบัติจริง โดยอาจจัดให้มีการฝึกงานเพิ่มเติมหรือเชิญวิทยากรจากโรงแรมมาให้คำแนะนำ

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรมด้วยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ" มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคพญา ผ่านการเรียนรู้แบบ สถานการณ์จำลองและการใช้บัตรคำ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่า สถานการณ์จำลองและบัตรคำเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.2 - 4.6) โดยด้านที่ได้รับคะแนนสูงสุดคือ "ประโยชน์ที่ได้รับ" (4.6) และด้านที่มีคะแนนต่ำสุดคือ "กระบวนการเรียนการสอน" (4.2) ซึ่งแม้จะต่ำที่สุดแต่ยังอยู่ในระดับสูง
3. ความคิดเห็นของนักเรียนมีความสอดคล้องกัน (ค่า SD 0.45 - 0.60) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่ากระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

1. สถานการณ์จำลองช่วยพัฒนาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการใช้งานจริง
 - การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนสามารถ ฝึกการโต้ตอบและการสื่อสารในบริบทของงานแม่บ้านโรงแรม ได้จริง
 - ตรงกับแนวคิดของ Dewey (1938) และ Kolb (1984) ที่กล่าวว่าการเรียนรู้ที่มีประสบการณ์จริงช่วยให้ผู้เรียนเกิดการจดจำและนำไปใช้ได้ดีกว่า
2. การใช้บัตรคำช่วยเพิ่มคลังคำศัพท์และการจดจำภาษาอังกฤษ
 - บัตรคำช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์เฉพาะทางได้เร็วขึ้น และสามารถใช้ในการสื่อสารจริงได้
 - สอดคล้องกับทฤษฎีของ Thorndike (1913) ที่กล่าวถึง "กฎแห่งการฝึกฝน" (Law of Exercise) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการฝึกฝนซ้ำ ๆ จะช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ความพึงพอใจของนักเรียนสะท้อนถึงประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนนี้
 - นักเรียนมีความพึงพอใจสูงต่อกิจกรรมการเรียนรู้และประโยชน์ที่ได้รับ

- ตรงกับแนวคิดของ Vygotsky (1978) ที่กล่าวว่า "การเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์และอยู่ในบริบทของสังคมจริงจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะได้ดียิ่งขึ้น"

4. ข้อจำกัดและแนวทางพัฒนา

- นักเรียนบางส่วนรู้สึกว่าการสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัยมากขึ้น เช่น สื่อดิจิทัลหรือแอปพลิเคชันช่วยเรียนภาษา
- อาจพัฒนาโดยเพิ่มเทคโนโลยีการเรียนรู้เสริม เช่น โปรแกรมฝึกสนทนาออนไลน์หรือวิดีโอจำลองสถานการณ์จริง

บรรณานุกรม

สุภาภรณ์ ศรีบุญเรือง. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชาการแม่บ้านโรงแรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม. วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน.

สุพัตรา วงศ์วิเศษ. (2556). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสถานการณ์จำลอง วิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง Buying and Selling สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสาร Veridian E-Journal, 6(3), 353-367.

อรรถพล ม่วงสวัสดิ์. (2564). แนวทางการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของแม่บ้านโรงแรมชาวไทย. วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 16(2), 36-42.

สืบค้นออนไลน์ https://skruteachingmethods.blogspot.com/p/blog-page_16.html

สืบค้นออนไลน์chrome-

extension://efaidnbmnnnibpcajpcgclcfndmkaj/https://research.otepec.go.th/files/%E0%B8%89%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B8%9A%E0%B8%B9%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B9%8C_2p7yeyzd.pdf

สืบค้นออนไลน์ chrome-

extension://efaidnbmnnnibpcajpcgclcfndmkaj/https://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2562/M126859/Thongkam%20Nawapon.pdf

ภาคผนวก

แบบประเมินผลการเรียนรู้วิชา งานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในงานแม่บ้านโรงแรม

* ระบุว่าเป็นสถานที่จริงเป็น

ระบุ ชื่อ - นามสกุล *

คำตอบของคุณ

ถัดไป

หน้า 1 จาก 2

ล้างแบบฟอร์ม

ทำเสร็จส่งผ่านใน Google ฟอร์ม

แบบฟอร์มนี้ถูกสร้างขึ้นภายใน Bureau of Personnel Competency Development - ติดต่อเจ้าของแบบฟอร์ม

แบบฟอร์มนี้ถูกส่งไปยังทีม รวบรวม

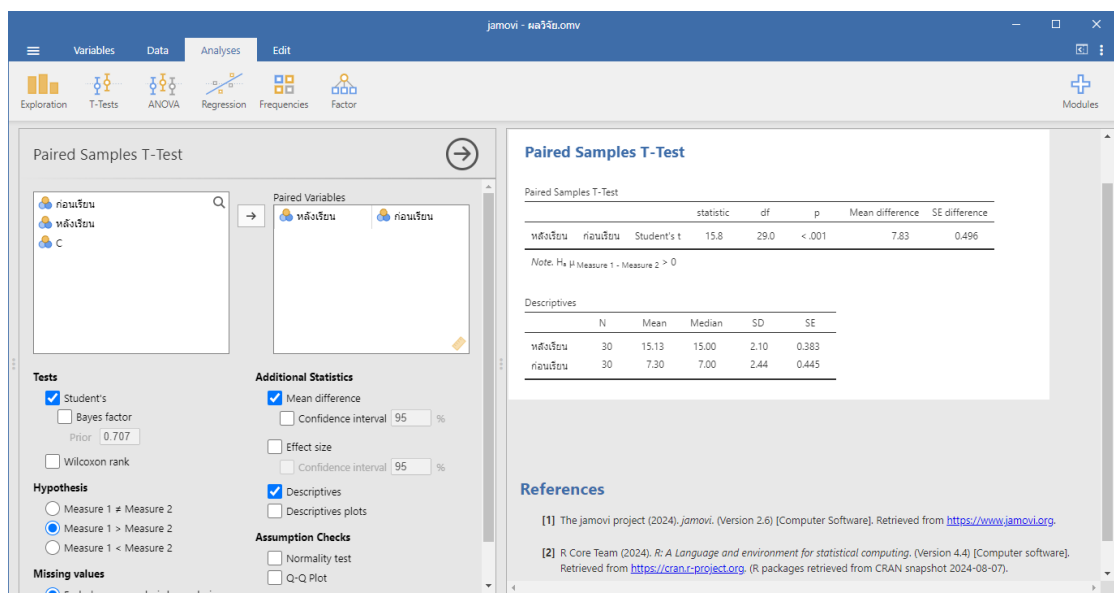
Google ฟอร์ม

83°F Mostly cloudy

Search

6:55 PM 9/27/2025

แบบประเมินผลการเรียนรู้หลังเรียน รายวิชางานทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะในงานแม่บ้านโรงแรม เรื่องคำศัพท์เฉพาะในงานแม่บ้านโรงแรม

ผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยโปรแกรม jamovi

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

เรื่อง: การใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับบัตรคำในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
เฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรม

วัตถุประสงค์: เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองและ
บัตรคำ (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

ระดับคะแนน	ความหมาย
5	พึงพอใจมากที่สุด (สูงมาก)
4	พึงพอใจมาก (สูง)
3	พึงพอใจปานกลาง (ปานกลาง)
2	พึงพอใจน้อย (ต่ำ)
1	พึงพอใจน้อยที่สุด (ต่ำมาก)

ข้อที่	รายการประเมินรายการ	ระดับความพึงพอใจ				
1. ด้านกระบวนการเรียนรู้		5	4	3	2	1
1.1	กระบวนการเรียนรู้มีขั้นตอนที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย					
1.2	การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น					
1.3	การใช้บัตรคำช่วยให้จดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะทางได้ง่ายขึ้น					
1.4	มีการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอนและสามารถติดตามได้					
1.5	มีการอธิบายเพิ่มเติมเมื่อผู้เรียนมีข้อสงสัย					
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้						
	กิจกรรมที่ใช้มีความหลากหลายและน่าสนใจ					
	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่					
	การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองทำให้กล้าใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
	กิจกรรมช่วยให้สามารถนำไปใช้ในการทำงานจริงได้					
	กิจกรรมช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ					
ข้อที่	รายการประเมินรายการ	ระดับความพึงพอใจ				
3. ด้านบรรยากาศการเรียนรู้		5	4	3	2	1
	บรรยากาศในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้					
	ครูผู้สอนให้คำแนะนำและช่วยเหลืออย่างเหมาะสม					
	มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนและครูผู้สอน					
	มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน					
	การเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนานและไม่น่าเบื่อ					

4. ด้านสื่อการเรียนรู้						
	บัตรคำที่ใช้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย					
	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับบทเรียน					
	สื่อที่ใช้ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสูงขึ้น					
	มีการใช้สื่อที่ทันสมัยและหลากหลาย					
	สามารถนำสื่อไปใช้ทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง					
5. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
	สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการทำงานจริงได้					
	ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานดีขึ้น					
	มีความมั่นใจมากขึ้นในการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
	การเรียนรู้ในรูปแบบนี้ช่วยให้พัฒนาได้เร็วขึ้น					
	มีความพึงพอใจโดยรวมต่อรูปแบบการเรียนรู้					

ส่วนที่ 2 : ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(กรุณาให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองและบัตรคำ).....

.....

.....

ตารางแสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ในงานวิจัยเรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางในงานแม่บ้านโรงแรมด้วยการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการใช้บัตรคำ" ได้ทำการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการ, ด้านกิจกรรมการเรียนรู้, ด้านบรรยากาศการเรียนรู้, ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ตาราง: ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ด้านที่ประเมิน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	คำอธิบาย
ด้านกระบวนการ	4.2	0.58	นักเรียนพึงพอใจในการจัดกระบวนการเรียนการสอน เช่น การแบ่งปันและการใช้สถานการณ์จำลอง
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.4	0.55	นักเรียนมีความพึงพอใจสูงกับกิจกรรมที่ใช้ เช่น การทำแบบฝึกหัดกับบัตรคำและการจำลองสถานการณ์
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.5	0.50	นักเรียนรู้สึกสะดวกสบายและสนุกสนานกับบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียน
ด้านสื่อการเรียนรู้	4.3	0.60	บัตรคำและสื่ออื่นๆ ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้ดีขึ้นจากการใช้สื่อที่หลากหลาย
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.6	0.45	นักเรียนรู้สึกว่าได้ประโยชน์จากการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในงานแม่บ้านโรงแรมจริง